Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 706
Marți 31 ianuarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Țara se pregătește de alegeri

Casa alegătorului din comuna Cuza Vodă, raionul Medgidia, este vizitată de mulți alegători. În fotografie: agitatorul Moise Vasile din colectivul Casei alegătorului vorbește unui grup de colectiviști despre sistemul electoral al țării noastre.

ÎN SPRIJINUL GOSPODĂRIILOR COLECTIVE (I)

Brigada permanentă de producție — forma de bază a organizării muncii

Din gospodăriile colective — îndeosebi din cele tinere și din cele care și-au mărit mult numărul de membri în ultimele luni — primim scrisori prin care ni se cere, printre altele, să arătăm felul în care e organizată munca pe brigăzi și echipe. Ziarul s-a adresat tovarășului DUMITRU FRĂSIE, director general adjunct în Ministerul Agriculturii, cu rugămintea de a răspunde problemelor ridicate.

Publicăm — în două articole — răspunsul primit.

Agricultura a încheiat anul 1960 cu însemnate succese. Gospodăriile agricole de stat și colective au obținut producții ridicate la unitatea de suprafață. Astfel, 152 de gospodării agricole de stat au realizat în medie peste 2.000 de kg de porumb boabe la ha. În sectorul agricol de stat, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată depășește 2.700 de litri, obținîndu-se cu 230 de litri mai mult decît în 1959.

Gospodăriile colective din regiunea București au întrecut producțiile medii ale țăranilor cu gospodărie individuală cu circa 360 de kg la grîu, 630 de kg la porumb, 470 de kg la floarea-soarelui etc. Rezultate asemănătoare au obținut și gospodăriile colective din celelalte regiuni. Gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din comuna Rîșnov, regiunea Brașov, de pildă, a obținut de pe întreaga suprafață cultivată cu grîu o producție medie de 3.000 de kg la ha, gospodăria colectivă din comuna Nușfalău, regiunea Crișana, a obținut 2.330 de kg de grîu la ha, gospodăria colectivă din comuna Bulgăruș, regiunea Banat, a obținut 45.000 de kg de sfeclă de zahăr la ha, iar gospodăria colectivă din comuna Seaca, regiunea Oltenia, 2.000 de kg de floarea-soarelui la ha.

Prin folosirea judicioasă a creditelor acordate de stat și a fondurilor proprii, gospodăriile colective și-au sporit în acest an efectivul de vaci proprietate obștească cu peste 112.000 de capete, al oilor cu peste 735.000 de capete și au realizat un volum însemnat de construcții destinate creșterii animalelor.

Rezultatele obținute în creșterea producției și ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor de către gospodăriile colective fruntașe au contribuit la atragerea de noi membri în gospodăriile colective existente și la crearea de noi unități.

Dezvoltarea sectorului socialist-cooperatist a fost caracterizată în 1960 prin aceea că, pe lîngă trecerea unui număr important de țărani cu gospodărie individuală în gospodăria colectivă, numeroase întovărășiri agricole s-au transformat în gospodării agricole colective. Prin transformarea întovărășirilor agricole în gospodării colective și prin atragerea țăranilor din sectorul individual, procentul de colectivizare al regiunii București a crescut mult.

(Continuare în pag. a 4-a)

FAPTELE — cel mai puternic îndemn

De o parte și alta a gării Crivina se află comuna Poenarii Burchi. Comuna este alcătuită din două sate: Poenarii Burchi și Rali. Cu trei ani în urmă, în aceste sate s-au înființat două întovărășiri agricole. Astfel, oamenii s-au convins că ogoarele lucrate în tarlale mari cu mașinile și tractoarele rodesc mai bine decît atunci cînd sînt lucrate individual. În întovărășire ei au obținut cîte 300 kg grîu și 400 kg porumb mai mult la hectar față de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Întovărășiții însă nu se mulțumeau cu atît, ci voiau mai mult. De aici a pornit gîndul lor să treacă la gospodăria colectivă, căci auziseră multe vorbe bune despre munca și traiul colectiviștilor.

Comuniștii și alți întovărășiți arătau fie la adunările de la căminul cultural, la cercurile agrozootehnice sau în alte ocazii, că e mai bine să facă și ei gospodărie colectivă. Unii dintre întovărășiți înălțau din umeri, alții vorbeau cu aprindere despre cele ce auziseră și apoi văzuseră la colectiviștii din comunele vecine. Cei care au mers la Șirna, comună vecină, au văzut bunăoară, că colectiviștii obțin peste 2.200 kg porumb și 2.000 kg grîu la ha, și că au ferme de vaci, oi, porci; că grădina de zarzavat le aduce anual venituri însemnate. Alții, mergînd la colectiviștii din Valea Călugărească, au văzut că valoarea unei zile-muncă a fost anul trecut de 50 de lei și că colectiviștii și-au făcut case noi, și-au cumpărat mobilă ca la oraș, aragazuri, mașini de cusut etc. Printre întovărășiții din satul Rali care au mers să vadă cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii din Romînești, se afla și țăranul muncitor cu gospodărie individuală Roman Constantin. El nu s-a lăsat pînă nu a făcut un calcul amănunțit între veniturile lui și ale colectivistului Simion Cristea care are aceleași brațe de muncă, și care a intrat în gospodărie cu aceeași suprafață de teren pe care o are și el. Socotitorul gospodăriei din Romînești i-a arătat atunci că Simion Cristea, a primit pentru cele 541 zile-muncă — 1.190 kg grîu, 2.116 kg porumb, 162 kg orz, 162 kg ceapă, 270 kg roșii, 21 kg brînză, 270 kg varză, 378 kg cartofi, 81 kg zahăr, 6 kg lînă, însemnate cantități de furaje, precum și suma de 6.115 lei. Valoarea produselor și banii primiți de colectivist fac la un loc 20.017 lei, pe cînd el Roman Ctin, ca țăran individual, de pe cele 2 ha teren însămînțate cu porumb și grîu, 0,15 ha livadă, 0,35 ha cu lucernă și 0,16 ha pășune a realizat produse ce valorează numai 10.250 lei.

Toate cele văzute în aceste gospodării colective, au făcut ca întovărășiții din cele două sate ale comunei Poenarii Burchi să pășească cu încredere pe calea gospodăriei colective, calea bunăstării și fericirii. Așa că la 22 ianuarie și respectiv 28 ianuarie 1961, s-a împlinit o lună de zile de cînd în aceste două sate au luat ființă două gospodării colective în care a intrat majoritatea întovărășiților și țăranilor individuali din comună.

Noi ogoare unite

Gospodăria colectivă din satul Rali ce poartă numele de „Zorile Socialismului" numără astăzi 502 familii cu 604 ha. teren agricol, iar cea din Poenarii Burchi „Ștefan Gheorghiu" 730 de familii și 859 ha teren agricol.

★

Un vechi proverb bătrînesc spune: „Ziua bună se cunoaște de dimineață". Acest proverb li se potrivește de minune și tinerilor colectiviști din cele două gospodării colec-

ION GHEORGHIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

* *

La S. M. T. Stîlpu

Reparațiile de foarte bună calitate executate în iarna trecută, aplicarea la timp și bine a îngrijirilor tehnice la mașini și tractoare, întrecerea socialistă și munca plină de avînt a tractoriștilor, au făcut ca în anul ce a trecut, la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, să se obțină rezultate deosebit de bune în realizarea planului de producție și reducerea prețului de cost al hantrului.

Buna funcționare a tractoarelor a dat posibilitate mecanizatorilor să execute nu numai un volum mai mare de lucrări, ci să facă și lucrări de calitate și la timpul cerut, ajutînd gospodăriile colective să obțină producții mari la ha. Colectiviștii din Gherăseni, bunăoară, au recoltat 2.002 kg grîu la ha și 3.165 kg porumb boabe la ha. Cei din Cindești au scos cîte 1.900 kg grîu și cîte 2.550 kg. porumb boabe la ha, iar cei din Costești 1.768 kg grîu și 2.206 kg porumb boabe la ha.

Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. pun în fața mecanizatorilor din țara noastră noi și mărețe sarcini în sporirea volumului de lucrări, ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al hantrului. Pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, îndrumați de organizația de bază P.M.R. și mobilizați de comitetul sindicatului, mecanizatorii din S.M.T. Stîlpu, au acordat o deosebită atenție executării reparațiilor la tractoare și mașinile agricole, din această iarnă. Astfel, organizați pe 14 posturi specializate, ei au reușit să termine pînă la 22 ianuarie a.c., toate reparațiile la cele 73 de tractoare ce le aveau de reparat. Au executat 33 de reparații generale, 2 reparați capitale, 15 reparații I 3 și 23 I 4. Avansați sînt mecanizatorii din S.M.T. Stîlpu și cu reparațiile celorlalte mașini și unelte agricole. Semănătorile „Victoria", de exemplu, sînt gata 18 din 19 planificate. Semănătorile S.U.-29 au fost reparate toate cele 39 de bucăți, iar la pluguri s-au reparat 78 din 92 planificate. De asemenea, sînt puse la punct 10 din cele 18 combine C-1 ce le au de revizuit și reparat.

Pentru ca lucrările de reparații să se execute de bună calitate conducerea stațiunii a repartizat la posturile specializate importante, oameni cu cea mai înaltă calificare. La postul „linia de arbore", de pildă, a lucrat mecanicul Grigore Nichita, specialist în această muncă, la pompe de injecții mecanicul Alex. Aldea, iar la chiulase mecanicul Cornel Eftimescu. Calitatea lucrărilor a fost urmărită și pe faze de reparații de către inginerul mecanic șef Țoader Pătrașcu, și mecanicul controlor Victor Lupșa.

In munca de reparații mecanizatorii din S.M.T. Stîlpu, au întîmpinat o serie de greutăți provocate de lipsa unor piese de schimb. Pentru înlăturarea acestor greutăți, mecanicul controlor Victor Lupșa a făcut măsurători la fiecare piesă în parte în vederea eventualei recondiționări. In felul acesta numeroase piese importante și care lipseau la baza de aprovizionare, au fost recondiționate în atelierul Stațiunii. Printre altele au fost recondiționate prin încărcare cu sudură electrică și apoi strunjite, axe bolți sateliți, axe diferențiar și multe alte piese. Valoarea pieselor recondiționate în munca de reparații din această iarnă se ridică în S.M.T. Stîlpu la peste 100.000 de lei.

In munca de reparații s-a evidențiat întregul colectiv în frunte cu tov. Condrea, directorul stațiunii. In mod deosebit însă, trebuie menționați mecanicii Alexandru Aldea, Gh. Ștefănescu, Gh. Șerban și tractoriștii Gh. Popescu și Vasile Sîrbu.

Pregătirea întregului utilaj ce se va folosi la lucrările agricole din acest an, va permite mecanizatorilor din S.M.T. Stîlpu să obțină în 1961 succese și mai mari decît în 1960. De altfel, planul de producție pe anul în curs este cu 17.792 de hantri mai mare decît în anul care a trecut, iar prețul de cost planificat este cu 25,67 lei mai mic decît în 1960.

C. VASIA

Reparația utilajului necesar în muncile de primăvară este pe terminate și la S.M.T. Caracal, regiunea Oltenia. In fotografie: **tractoristul Mihai Brîncoveanu lucrînd la repararea unui motor de tractor.**

Foto: D. NEGOIȚĂ

Buletinul muncilor agricole

● În săptămîna ce a trecut au fost condiții favorabile pentru transportul îngrășămintelor naturale la cîmp. În regiunile Maramureș, Suceava și Banat, s-au obținut cele mai bune rezultate. În întreaga țară s-au transportat peste 1.557.000 de tone îngrășăminte naturale.

Rezultate mai slabe s-au înregistrat în regiunile Galați, Iași, Dobrogea, București, Crișana.

● Stropitul de iarnă la pomi a fost efectuat pînă în prezent la circa

(Continuare în pag. a 3-a)

În zilele favorabile muncilor în livadă, la gospodăria agricolă de stat Măgurele, regiunea Ploești, continuă stropitul de iarnă la pomi.

Foto: C. DUMITRU

Președintele de la Țibucani

Dacă despre comuna Țibucani se vorbește azi în raionul Tg. Neamț altfel de cum se vorbea în anii din trecut, dacă numele acestei comune a fost citit în ziare în foarte multe sate de pe întinsul țării noastre — este pentru că gospodăria colectivă din această comună a demonstrat din plin ceea ce înseamnă munca în comun, ceea ce poate aduce țăranilor agricultura cooperatistă.

Gospodăria colectivă din Țibucani a ajuns una din multele gospodării multimilionare. Fondul ei de bază se ridică în prezent la circa 4 milioane lei; la ferma de vaci gospodăria a obținut anul trecut peste 2.200 litri de lapte pe cap de vacă furajată, la grîu, o producție de 1.700 kg la hectar; venitul la 100 de hectare a fost în 1960 de 400.000 lei. Cu veniturile din gospodărie, peste 300 de colectiviști și-au făcut case noi ori le-au renovat pe cele vechi.

Succesele gospodăriei colective din Țibucani este rodul muncii tuturor colectiviștilor. Ele însă se datoresc în bună măsură conducerii gospodăriei, și în primul rînd președintelui Gheorghe Maftei. El a dat dovadă nu numai de hărnicie și devotament față de gospodăria colectivă, ci și de pricepere gospodărească. Nu e de mirare de ce oamenii care cunosc gospodăria aceasta spun: „Merge bine treaba la Țibucani, căci gospodăria are și un cîrmaci bun".

Pentru felul cum a muncit, președintele gospodăriei colective din Țibucani a fost propus candidat pentru sfatul popular regional Bacău. Alegătorii știu că Gheorghe Maftei își va face datoria cu aceeași rîvnă și pricepere cu care muncește ca președinte al gospodăriei colective.

Om care s-a ridicat prin muncă la stima cetățenilor din comuna lui, Gheorghe Maftei va ști ca tot astfel să se prezinte și în calitate de deputat de regiune. Roadele muncii lui vor face cinste și colectiviștilor din Țibucani, care, la 5 martie, îi vor da votul cu toată încrederea alături de toți ceilalți alegători din circumscripție.

Voi da votul tovarășilor mei de muncă

Brigada a IV-a de tractoare, în care îmi desfășor activitatea, se poate numi, pe drept cuvînt, brigada tinereții, fiindcă tractoriștii care o formează sînt toți tineri. Mulți dintre ei vor păși la 5 martie pentru prima dată în fața urnelor de vot. La fel ca și mine, ei vor vota pentru rodnicia ogoarelor patriei noastre, pentru bunăstarea satelor și fericirea celor ce muncesc. De multe ori stăm și ne gîndim: Părinții noștri erau chemați să voteze pe reprezentanții claselor care îi jefuiau fără milă.

Pe cine votăm noi astăzi? Îi votăm pe adevărații reprezentanți ai poporului. Votul pe care îl voi da la 5 martie exprimă încrederea pe care o acord tovarășilor mei de muncă, desemnați candidați în alegerile de deputați. În rîndul acestora se află mecanizatorul Gheorghiță Ene, mecanicul de sector Dobrotă Ivanache, mecanizatorul Năvodaru Ion și fierarul Blaje Vestinian, toți din stațiunea noastră. Eu voi vota pentru aceștia, pentru constructorii celor 12.000 de tractoare, 15.000 de semănători, 6.000 de combine și alte mașini agricole care vor ajunge în acest an pe ogoarele patriei noastre făcîndu-le tot mai rodnice. Voi da votul meu pentru constructorii vieții noastre noi, pentru pace și liniștea familiilor noastre.

Eu mă angajez ca în acest an să lucrez mai bine ca anul trecut, să fac economii de piese și carburanți pentru a reduce cît mai mult prețul de cost al lucrărilor. Voi persevera în munca mea pentru a obține în gospodăria agricolă colectivă pe care o deservesc, producții mai mari la hectar, contribuind la consolidarea economico-organizatorică a acesteia, la ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor.

VÎRLĂNUȚ CONSTANTIN
mecanizator din S.M.T. Vameș-Galați

La Casele alegătorului

E seară. Grupuri de oameni de toate vîrstele se îndreaptă spre Casele alegătorului din Techirghiol. Bine încălzite, dotate cu tot ce este necesar, ele găzduiesc zilnic numeroși tineri și vîrstnici, dornici să afle vești cu privire la pregătirile ce se fac pentru alegeri.

Iată Casa alegătorului nr. 1 Covoare, mese, panouri și grafice. Un grup de tineri colectiviști discută cu însuflețire în jurul panoului intitulat: „Colectiviștii, participanți cu toate eforturile la îndeplinirea și depășirea planului de producție". Alături, pe alt panou, sînt articole decupate din presă, în care este arătată importanța alegerilor. Pe mijloc, un rînd de mese cu felurite broșuri și cărți. Responsabilul Casei alegătorului, tov. Stan Radu, anunță cîteva programe. Sîmbătă: Discuții cu privire la Capitolul 1 din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. Duminică: Buletinul local de știri. Luni: Conferință „Techirghiolul sub soarele democrației populare". Marți: Discuții cu privire la delimitarea circumscripțiilor și secțiilor de votare. Miercuri: Planul de producție al gospodăriei colective Techirghiol pe anul 1961. Joi: „Pentru creșterea acumulărilor, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii", conferință. Vineri: Discuții cu privire la alegerile de deputați. Sîmbătă: Discuții cu privire la Buletinul de știri locale și spicuiri din presă.

C. MOCANU
corespondent

Cronică electorală

MARAMUREȘ

La Casele alegătorului din regiune se desfășoară o bogată activitate în vederea alegerilor de la 5 martie. Aici s-au organizat discuții privind dezvoltarea economiei naționale, seri de întrebări și răspunsuri în legătură cu realizările regimului nostru de democrație populară, întîlniri ale alegătorilor vîrstnici cu tineretul, în cadrul cărora s-a vorbit despre alegerile din trecut și cele din vremea noastră.

CLUJ

La cele 692 Case ale alegătorului din regiune s-au ținut în numai cîteva zile aproape 500 de conferințe cu teme ca: Alegerile de la 5 martie; Mărețele realizări ale regimului nostru democrat-popular; Profundul democratism al sistemului nostru electoral, etc. De asemenea, au fost organizate 139 seri de întrebări și răspunsuri, 849 expuneri și consultații, 574 audiții colective la radio, peste 2.000 convorbiri ale agitatorilor cu alegătorii, și au fost prezentate 257 programe ale echipelor artistice, la care au participat aproape 130.000 de oameni ai muncii din regiune.

IAȘI

Zilele trecute, în centrul orașului Huși, a fost amenajată de către Consiliul regional al F.D.P. o expoziție-foto. Aceasta cuprinde imagini care înfățișează diferite aspecte ale dezvoltării regiunii Iași în anii puterii populare.

Expoziția înfățișează fabrica de antibiotice din Iași, fabrica de rulmenți din Bîrlad, teatrul de vară, stadionul „23 August" din Iași, stațiunea de calibrat porumbul din Podul Iloaiei, Casa raională de cultură de la Pașcani, unele din cele 45 de cinematografe sătești etc., precum și alte multe construcții din orașele și satele regiunii.

Noi măsuri pentru organizarea exploatării suprafețelor amenajate pentru irigații

Experiența din ultimii ani a demonstrat că prin extinderea irigațiilor se obțin producții cu mult mai mari la ha. decît în condiții obișnuite. De aceea, în anul 1960 în gospodăriile agricole de stat din țara noastră au fost amenajate pentru irigații încă 25.500 ha, iar în unitățile agricole cooperatiste încă 32.000 ha. Anul acesta, suprafețele ce se vor cultiva în sistem irigat, cresc cu mult în comparație cu anul 1960. Pentru asigurarea folosirii integrale cu rezultate economice cît mai bune a amenajărilor existente și crearea condițiilor necesare pentru exploatarea rațională a amenajărilor ce se vor executa în următorii ani, Ministerul Agriculturii a luat de curînd noi și importante măsuri.

In legătură cu aceste probleme, ne-am adresat tov. ing. Cezar Nicolau, directorul Direcției de îndrumare și control O.R.I.F. din Ministerul Agriculturii.

Interviu cu tovarășul ing. Cezar Nicolau

directorul Direcției de îndrumare și control O.R.I.F. din Ministerul Agriculturii

ÎNTREBARE: Care sînt măsurile luate în vederea unei bune exploatări a terenurilor amenajate pînă acum pentru irigații?

RĂSPUNS: Sarcina cea mai importantă a lucrătorilor care se ocupă de exploatarea terenurilor irigate este în prezent punerea în stare de funcționare a tuturor amenajărilor existente și obținerea de producții mari de pe aceste terenuri, conform sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960. Pentru a ajuta la îndeplinirea acestei sarcini, au fost alcătuite comisii din delegați ai O.R.I.F.-urilor, trusturilor regionale gostat, centrelor de organizarea teritoriului și ai secțiilor agricole regionale, care să sprijine gospodăriile agricole de stat și colective pentru punerea în stare de funcționare normală a amenajărilor și refacerea solurilor degradate.

În cel mai scurt timp, oficiile regionale de îmbunătățiri funciare împreună cu Trusturile regionale gostat vor stabili defecțiunile existente la amenajările executate anterior, precizînd și lucrările de reparații și completările necesare. Terminarea lucrărilor de remedieri și completări la amenajările existente trebuie să se facă în sectorul cooperatist pînă la 31 martie a.c. Lucrările se execută de către unitățile respective, cu sprijinul tehnic al O.R.I.F.-urilor. La gospodăriile de stat, aceste lucrări trebuie terminate pînă la 15 aprilie pe suprafețele amenajate în regie proprie și pînă la 31 martie pe cele amenajate de către O.R.I.F.-uri.

ÎNTREBARE: În anii trecuți s-a constatat că unele amenajări pentru irigații, după ce au fost date în folosință, s-au dovedit necorespunzătoare. Pentru a se evita astfel de situații ce măsuri au fost luate?

RĂSPUNS: Trusturile regionale Gostat și gospodăriile de stat pe terenurile cărora se vor executa anul acesta astfel de lucrări trebuie să participe obligatoriu la avizarea documentațiilor tehnice. Unitățile respective au datoria să urmărească pe parcurs executarea lucrărilor făcute de O.R.I.F.-uri, să menționeze în caietele de șantier observațiile referitoare la calitatea lucrărilor, să participe obligatoriu la recepția acestora, și în cazul unor lucrări necorespunzătoare să ceară refacerea lor.

În acest scop, la lucrările ce se vor executa pentru gospodăriile de stat de către O.R.I.F.-uri, diriginția (controlul executării lucrărilor) va fi asigurată de către Trusturile Gostat și de unitățile beneficiare.

ÎNTREBARE: Ce ne puteți spune despre pregătirea utilajului ce va fi folosit anul acesta la lucrările de amenajări și de irigații?

RĂSPUNS: O.R.I.F.-urile și Trusturile Gostat, precum și secțiile agricole regionale au primit instrucțiuni ca de îndată să inventarieze utilajele de pompare și de aspersiune existente, atît la gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, cît și în unitățile agricole cooperatiste, stabilind starea lor de funcționare, reparațiile și piesele de schimb necesare. Totodată, vor trebui stabilite cantitățile de utilaje noi necesare pentru amenajările existente ca și pentru înlocuirea utilajelor vechi, necorespunzătoare. Pînă la 15 februarie, reparațiile trebuie terminate, iar pînă la 31 martie trebuie completate toate utilajele.

Au fost luate măsuri și în vederea asigurării tractoarelor necesare irigațiilor în gospodăriile de stat. Vîrfurile de udări pentru irigare prin aspersiune vor fi acoperite folosindu-se instalații automate A.P.T.-4. sau trac-

AL. RAICU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎNFLORESC SATELE PATRIEI NOASTRE

In gospodăria colectivă viața noastră devine din ce în ce mai îndestulată

Cine a cunoscut în trecut satul nostru, Păulești, din regiunea Maramureș și a-bate astăzi pe la noi aproape că nu mai recunoaște locurile. In anii regimului democrat-popular s-a schimbat mult și Păuleștii, s-a înfrumusețat și s-a înnoit, s-a schimbat și se schimbă mereu și felul nostru de viață și de muncă.

In trecut tare greu am mai trăit noi, țăranii muncitori din Păulești. Trudeam pe pămînturile celor avuți, ne duceam viața în întuneric și sărăcie. Cei mai mulți dintre noi locuiam în căsuțe mici, întunecoase, cu geamurile cît două palme. Pe atunci în tot satul nu găseai decît o singură casă acoperită cu țiglă. Și aceea era a unui chiabur. Restul erau învelite cu paie.

Dar au fost țărani care nu aveau nici atît. Așa erau, de pildă, Budai Ludovic și Pocu Ioan, care cu slugărit, ei și tot neamul lor, pe la moșieri și chiaburi fără să se aleagă cu nimic. Au venit în gospodăria colectivă fără casă, fără pămînt, goi — cum se spune — „ca degetul". Dar colectiviștii i-au primit cu dragă inimă; știau că-s vrednici și nu s-au înșelat. Azi ei sînt printre fruntașii gospodăriei. Anul trecut au făcut în gospodăria colectivă peste 400 de zile-muncă fiecare pentru care au primit care încărcate cu bucate și mari sume de bani. De cînd lucrează în gospodăria colectivă amîndoi și-au ridicat case de ți-e mai mare dragul să le privești.

Acum mai toate ulițele satului nostru sînt străjuite de case noi, arătoase, mobilate cu mobilă nouă. In case arde becul electric și cîntă radioul. Mulți colectiviști și-au cumpărat biciclete și motociclete. Avem în comună cinematograf, un nou dispensar și un nou cămin cultural, bibliotecă sătească, grădiniță și brutărie. Astăzi cunoaștem și noi bucuriile îndestulării și civilizației.

Ceea ce a schimbat și schimbă din temelii mereu în bine viața noastră este gospodăria agricolă colectivă. Gospodăria noastră a luat ființă încă din anul 1949. Ea a dovedit an de an țăranilor muncitori prin fapte și exemple concrete ce posibilități mari de a-și îndestula și înfrumuseța viața creează marea gospodărie agricolă socialistă fiecărui țăran muncitor. In anul 1952 întregul nostru sat a fost colectivizat.

Muncind în gospodăria agricolă colectivă noi putem să aplicăm pe ogoarele înfrățite tehnica și știința înaintată și să obținem astfel recolte din ce în ce mai mari, să creștem animale de rasă și să dezvoltăm și alte ramuri de producție care ne aduc venituri mari. Anul trecut, bunăoară, noi am obținut la ha. producții de 1.939 kg. grîu, 4.340 kg. porumb boabe și 35.000 kg. sfeclă de zahăr. Fermele de animale ale gospodăriei noastre numără astăzi 76 vaci cu lapte, 600 oi, 34 scroafe de prăsilă și 50 porci la îngrășat.

Noi acordăm multă grijă dezvoltării avuției obștești. Iar pe această bază cresc continuu veniturile noastre. Astfel anul trecut veniturile bănești ale gospodăriei s-au ridicat la 1.200.000 lei; valoarea zilei-muncă a fost de 31 lei, din care 10 lei în bani.

In trecut satul nostru nu era cunoscut nici măcar la Satu Mare care se află la numai 4 km. depărtare de noi. Azi el e cunoscut în toată regiunea și chiar în întreaga țară. E cunoscut pentru succesele obținute de colectiviștii noștri. E cunoscut pentru faptul că în fruntea gospodăriei noastre se află Eroul Muncii Socialiste, tovarășa Maria Zidaru. De curînd, noi împreună cu alți tovarăși ai noștri de muncă am propus-o din nou drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională pe tovarășa Zidaru. La 5 martie vom da din toată inima votul nostru candidaților F.D.P. pentru că sîntem convinși că ei ne vor ajuta, ca și pînă acum, ca, sub conducerea partidului, să obținem noi succese pe drumul vieții noastre noi.

SEBÖK IULIU
brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Steagul lui Lenin" din satul Păulești, regiunea Maramureș

In casa colectivistului Ostalnoc Iuliu, din satul Păulești, raionul Satu Mare

In magazin nou — mărfuri din abundență și pe placul consumatorilor

Conferința sindicală s-a desfășurat cu succes deplin

Zilele trecute la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni a avut loc conferința sindicală pentru analiza contractului colectiv pe anul 1960, încheierea contractului colectiv pe 1961, a bugetului sindical și de asigurări sociale. La conferință au luat parte peste 200 de delegați din toate secțiile gospodăriei.

Proiectul contractului colectiv, cunoscut înainte de conferință de toți membrii sindicatului, a fost privit cu toată răspunderea. Dovada o fac cele 47 de propuneri pentru completarea și îmbogățirea lui, 16 se refereau la probleme de producție, iar 31 la îmbunătățiri cu caracter social-cultural. De exemplu membrii de sindicat de la secția Grădini propuneau, printre altele, organizarea a două schimburi de experiență cu gospodăriile de stat „Dunărea" și „30 Decembrie", construirea unei linii de decovil pe o distanță de 200 metri pentru a ușura transportul gunoiului de grajd, dotarea atelierului secției de unelte și utilaje de primă necesitate, sau ca cele 16 apartamente ce se vor construi pentru salariații gospodăriei să fie date în folosință pînă la 1 septembrie 1961.

Pe lîngă o seamă de propuneri pentru îmbunătățirea procesului de producție secția mecanică propunea să se treacă în contractul colectiv ca darea în folosință a căminului de zi pentru copii să se facă cu 15 zile mai devreme, muncitorii de la Trupul Glina au cerut punerea în funcțiune a băii, cei de la secția Sere au propus să se repartizeze în acest an, cu caracter experimental, parcele de 2—3 hectare pe fiecare muncitor pentru a se putea urmări mai bine calitatea și randamentul muncii. S-a mai propus ca în contractul colectiv pe anul 1961 să fie incluse angajamente mobilizatoare, care să reflecte pe deplin posibilitățile și necesitățile gospodăriei.

Măxinoiu Mihai de la secția mecanică a susținut necesitatea amenajării unei rampe auto și studierea posibilității încălzirii garajului pentru a se evita pierderea de timp la pornirea motoarelor mașinilor.

Muncitoarea Neacșu Maria, a propus ca în sectorul horticol să se aplice experimental unele norme locale în scopul unei mai mari cointeresări materiale a muncitorilor. Șeful de brigadă Georgescu Ion a cerut conducerii gospodăriei să explice care au fost cauzele că în unele sectoare gospodăria a înregistrat pierderi pe anul 1960. Magazinierul Cristescu Florea a arătat că la secția zootehnică este necesar încă un puț pentru adăparea animalelor, îngrijitorul fruntaș Mogoșanu Constantin a cerut ca la bătutul porumbului să se întrebuințeze numai mașini bune pentru a se evita pierderile; mulgătorul Vasilică Ion, angajîndu-se să depășească planul de producție la lapte își-a propus să realizeze 4.450 litri pe cap de vacă furajată) a arătat că în sectorul zootehnic persistă o seamă de lipsuri în organizarea muncii.

Criticînd faptul că în anul trecut comisia de inovații și raționalizări nu a dus o muncă satisfăcătoare, nu a căutat să contribuie la ridicarea productivității muncii și ușurarea efortului fizic al muncitorilor, mecanicul Becleanu Gheorghe a cerut ca noul contract colectiv să prevadă angajamente precise în această privință. El a arătat, de asemenea, că anul trecut comitetul sindicatului nu a avut în vedere realizarea pe etape a contractului colectiv. In fața conferinței s-a angajat să efectueze unele inovații care vor mări randamentul muncii și vor ușura efortul fizic al muncitorilor.

Mecanicul Ionescu Grigore a arătat că în contractul colectiv trebuie să se treacă prevederea de a se controla felul cum sînt îngrijite în secții agregatele reparate. Ei s-au angajat totodată să prezinte două inovații: o mașină pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice și o cositoare — tocătoare pentru lucernă.

Unii dintre cei care au luat cuvîntul au arătat că cele 8 apartamente ce au fost date în folosință salariaților stațiunii au rezolvat unele necesități urgente. Este necesar însă să se facă reparațiile locuințelor de la trupul Glina, să se înființeze în gospodărie un punct sanitar, să se asigure buna funcționare a băilor și dușurilor, să se respecte datele planificate pentru concediile de odihnă etc.

Discuțiile pe marginea noului contract colectiv au fost cît se poate de concrete. Propunerile făcute au îmbunătățit conținutul lui cu angajamente valoroase, care exprimă hotărîrea colectivului de muncă al gospodăriei de a realiza și depăși planul de producție pe anul 1961.

Principala sarcină a comitetului sindicatului gospodăriei este acum de a include toate noile propuneri, de a da deci o formă definitivă contractului colectiv pe anul 1961. Credem, că întrucît angajamentele privind îndeplinirea planului sînt redate numai procentual, este necesar ca odată cu definitivarea cifrelor de plan să se difuzeze în fiecare secție și brigadă sarcinile și angajamentele concrete ce revin acestora din contractul colectiv, să fie popularizate prin toate mijloacele aceste prevederi.

Comitetul sindicatului trebuie să pună un accent deosebit pe îmbunătățirea pe mai departe a condițiilor de muncă și de deservire social-culturală. Din acest punct de vedere este necesar ca în contractul colectiv să se formuleze precis cîte excursii turistice se vor face, cum se va organiza viața culturală în gospodărie, cum va fi popularizată și extinsă tehnica nouă, metodele înaintate de muncă, cum se va asigura rentabilitatea fiecărui sector etc.

Pe drept cuvînt, conferința sindicală a prilejuit îmbogățirea cu noi propuneri a contractului colectiv, dîndu-i un conținut și mai eficient, și mai mobilizator.

LUCIAN CURSARU

PE URMELE materialelor PUBLICATE

În legătură cu articolul intitulat „Cîteva învățăminte din activitatea G.A.S. Burila Mare" apărut în ziarul nostru, Trustul Gostat Oltenia, ne comunică că problemele ridicate sînt juste, și că multe din ele sînt în curs de rezolvare.

În ceea ce privește una din probleme, răspunsul Trustului nu este însă suficient de clar. Recunoscînd că la G.A.S. Burila Mare și la alte unități porumbul a fost anul trecut calamitat și a trebuit să fie reînsămînțat după 20 aprilie cînd temperatura a scăzut, Trustul nu arată ce înțelege să facă pentru ca asemenea situații să nu se mai repete pe viitor.

Analfabeții de altădată

In sala luminată a căminului cultural din Șimand, e cald și e liniște. Nu se aude decît cum bibliotecarul Gheorghe Gheonghioș ia o fișă și iar alta, pentru a scrie pe ea noi titluri de cărți. Parcă în sală n-ar fi cei cîțiva cititori. Unul își umple brațul cu cărțile pentru biblioteca mobilă, în fața bibliotecarului doi-trei așteaptă să le treacă în fișă cărțile pe care le răsfoiesc cu ochi lacomi.

E liniște și cald. O femeie trecută de mult de vîrsta tinereții cere din raft „Calvarul" lui Tolstoi. Bibliotecarul îi întinde cartea zîmbind.

— Nu m-a răbdat inima... șoptește femeia. Am văzut aseară filmul...

O femeie simplă, modestă, de undeva dintr-un ungher depărtat de țară îl citește pe Alexei Tolstoi.

Ilie Șimăndan, un om scund, cu fața tăbăcită și cu mîinile aspre, a cerut broșuri cu creșterea animalelor. Pe fișa lui se adaugă încă un rînd. Abia mai încape... E trecută mărunt și înghesuit — acolo jos...

— O să-mi faceți altă fișă, nu-i așa? zîmbește omul.

Și-i zîmbește și bibliotecarul.

Teodor Capra are și el una. E un roman gros: „Secerișul" de Galina Nicolaeva. Petru Bătrînuț și Gheorghe Tămaș au luat broșuri. Unul cu pregătirea terenului pentru culturile de primăvară, altul cu cultura plantelor industriale.

Petru Lipitor mai zăbovește pe lîngă rafturi. I-a văzut pe ceilalți că au luat broșurile pe care le-ar fi dorit și el. Nu-i nimic. Va citi cu ei împreună, acasă la ei... N-o să se lase... ar vrea ca să nu se facă de rușine la cercul agrozootehnic. Că doar din ele învățăm să stoarcem pămîntului roada... pare că vorbește el cu sine însuși.

In trecut el n-a avut parte de învățătură. In anii noștri a fost alfabetizat. Acum, la bătrînețe, se simte descătușat și luminat. A găsit în carte un prieten și un sfătuitor. Nu se rabdă totuși să plece cu mîna goală. A rămas numai el... Arată cu degetul o carte groasă.

— Pe asta... A vorbit încet, prietenos.

Bibliotecarul i-o întinde și-l privește intens cîteva clipe.

— Și cu cercul ce facem? îi vorbește el mai mult cu zîmbetul.

— N-o să mă fac de rîs, răspunde grav bătrînul.. Pe asta o citesc seara, arată el spre „Setea" lui Titus Popovici.

In sală e liniște. E cald...

— Așa că acum, ne luminăm și noi, proștii, cum ne ziceau domnii — nu i-ar mai răbda pămîntul... vorbește bătrînul, îndreptîndu-se spre ieșire.

E seară. Geamurile bibliotecii sclipesc de lumină. Și cititorii se perindă mereu, mereu, atrași de lumina nestinsă a cărților din rafturi.

...Și în seara asta, o femeie simplă și modestă citește „Calvarul" lui A. Tolstoi...

Și ca ea, sînt milioane azi, în țara noastră...

AL. SILAGHI
corespondent

Pentru zilele de azi și de mîine

Nu greșesc dacă spun că fac parte din generația acelora care au fost lipsiți de bucuriile copilăriei și adolescenței. Eram acasă 7 copii. Tata, țăran sărac din partea Buzăului, avea doar 2 ha de pămînt. Mai tîrziu nu le-am mai avut nici pe alea. Boierul Gogu Iliescu, pe moșia căruia slugăream împreună cu alte familii din comună, ni l-a luat pentru că nu am putut să-i plătim o datorie. Lipsit de pămînt, tata a început să muncească pe ici, pe colo, luînd pămînt în dijmă de la boieri ori chiaburi. Noi, copiii ne-am răspîndit care încotro am văzut cu ochii. Ajutat de un frate mai mare, eu am urmat școala de viticultură de la Valea Călugărească. Nu mai spun cîte lipsuri am îndurat. Îmi plăcea să învăț și eram îndrăgostit de meseria de viticultor. Am lucrat apoi pe unde am putut.

În 1937 m-am însurat în comuna Gîndești. Nevastă-mea, împreună cu familia ei, slugărea și ea pe moșia aceluiași Gogu Iliescu. Viață, grea, de cîine. Au venit apoi anii războiului banditesc împotriva Țării Sovietice. Am fost trimis pe front și nu după mult timp făcut prizonier. M-am întors în patrie cu divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu".

În anii regimului democrat-popular pentru mine și familia mea, ca de altfel pentru întregul popor muncitor din țara noastră, s-au ivit zorile unei alte vieți. Regimul democrat-popular m-a ridicat din beznă la lumină. Creîndu-mi minunate condiții de muncă, de trai și de învățătură, partidul, statul de democrație populară mi-a dat posibilitatea să-mi completez studiile. Azi sînt inginer agronom la gospodăria colectivă din Cîndești, iar soția mea este colectivistă. Lucrăm în gospodărie. Împreună cu cei trei copii ai noștri ne bucurăm de o viață cu adevărat fericită.

Aceeași viață luminoasă, lipsită de grija zilei de mîine, duc și ceilalți colectiviști în mijlocul cărora trăim și muncim.

Comuna Cîndești, ai căror locuitori pînă nu de mult trudeau în marea lor majoritate pe moșia boierească, și-a schimbat întrutotul aspectul. Casele mici, de chirpici și paiantă sînt înlocuite cu altele mari, de zid. De vreo patru ani încoace, pe ulițele satului și în case arde becul electric. În comună există, de asemenea, cinematograf, un cămin cultural de toată frumusețea, construit de curînd, dispensar, grădiniță de copii etc. Acestea vorbesc neîndoios despre noile condiții de trai pe care regimul democrat-popular le-a creat lucrătorilor ogoarelor, despre bunăstarea pe care o asigură munca unită.

Pentru toate acestea, pentru viața nouă pe care o ducem, eu și toate familiile de colectiviști din Cîndești, mulțumim din inimă partidului, care ne călăuzește cu grijă părintească pașii spre însoritele culmi ale socialismului.

Pentru zilele de azi și de mîine, pentru viitorul luminos al nostru și al copiilor noștri, vom da cu încredere votul Candidaților Frontului Democrației Populare, în alegerile care se apropie.

ION GEORGESCU
inginer agronom al gospodăriei colective din comuna Cîndești, regiunea Ploești

Pîine de colectivist

Carnet de reporter

— Să vezi cum a fost, începu colectivistul Dumitru Florea din Cătrunești, raionul Urziceni. Vine acu' vreo doi ani la noi Stere Gheorghe din întovărășirea agricolă „23 August" și ne-o spune direct: „Măi fraților, eu drept să vă spun vreau să facem gospodărie colectivă! Bună e și întovărășirea, da' ce-am văzut eu la Livedea, zău m-a uimit. Am văzut ce recolte bogate au ei și ce frumoasă avere obștească — alcătuită din oi, vaci porci, păsări și cîte altele".

— Și oamenii ce-au zis?

— Au zis că nu e rău și-au început să se sfătuiască. Mai vine și tovarășul instructor de partid și ne explică omul pe de rost care sînt avantajele gospodăriei colective și ce lucruri frumoase vom putea realiza prin munca înfrățită. Ne-a vorbit omul cu răbdare și pe înțelesul tuturor, de ne-a mers la inimă. „Are dreptate!" au zis oamenii. „Eu sînt ca și înscris, zicea Radu Sofronie, da' să vedem mai întîi... care-s' primii". Și, ce să vezi, primii înscriși au fost Stere Gheorghe, Florea Dragomir, Ilie Gh. Constantin, Mușat Alexandru. Apoi s-a înscris tot satul — 165 de familii cu 400 hectare arabile — iar la 15 martie 1959 a fost inaugurată tînăra noastră gospodărie colectivă „23 August". L-am ales președinte pe Stere Gheorghe, că-i băiat muncitor, și cu multă tragere de inimă. Statul ne-a ajutat, acordîndu-ne un împrumut bănesc de-am cumpărat pentru început 27 de vaci.

— Și rezultatul? îl întreb.

— Uite-l că vorbește de la sine! zice cu însuflețire Dumitru Florea: azi avem 48 capete bovine dintre care 27 vaci cu lapte. 23 capete porcine dintre care 12 scroafe fătătoare. Am muncit noi cu tragere de inimă și foloasele se văd: în decembrie 1960 am cumpărat 80 de oi de rasă țigaie și avem prevăzut pentru '61 să mărim la 48 numărul vacilor cu lapte, să avem 200 de oi, 24 de scroafe, 40 de porci la îngrășat — și să creștem 3000 pui de găină și 500 boboci de rață. E ceva, nu? Da' stai, că n-am terminat! Mai avem prevăzut pentru 1961 să extindem sectorul legumicol la 6 hectare irigate, să plantăm 5 hectare cu pomi fructiferi, 2 hectare cu viță nobilă pe terenurile care nu sînt bune pentru cultura cerealelor — să construim un saivan pentru 300 de oi... ce mai, vrem să-i ajungem cît de curînd pe tovarășii din Livedea. Ei și ce dacă noi sîntem mai tineri și ei au o experiență de 11 ani? Dumneata nu știi că se mai întîmplă ca și elevul... să-l întreacă pe profesor? Da'... de ce mă refuzi și nu iei un păhărel?

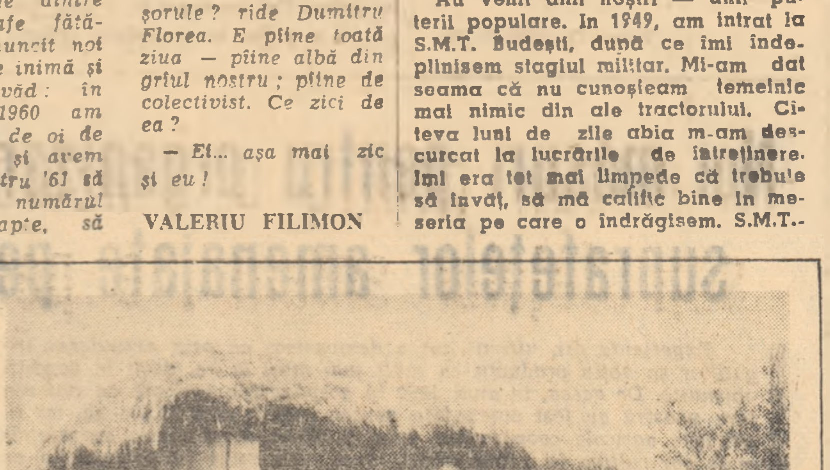
— Ca să nu zici că te refuz, am să gust puțin din cozonacul de colo.

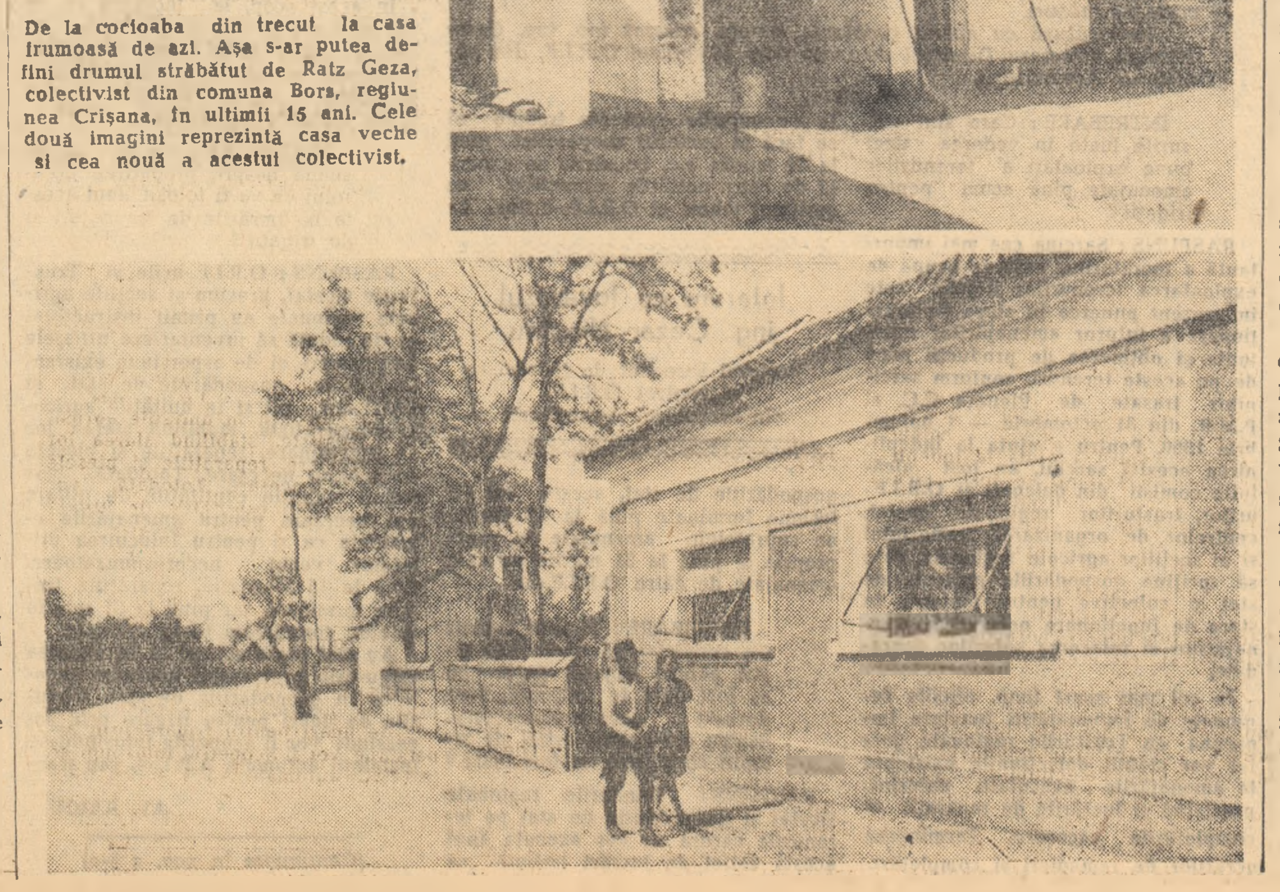
— Ce cozonac, nenișorule? rîde Dumitru Florea. E pîine toată ziua — pîine albă din grîul nostru; pîine de colectivist. Ce zici de ea?

— Ei... așa mai zic și eu!

VALERIU FILIMON

Ieri și azi

De la cocioaba din trecut la casa frumoasă de azi. Așa s-ar putea defini drumul străbătut de Ratz Geza, colectivist din comuna Bors, regiunea Crișana, în ultimii 15 ani. Cele două imagini reprezintă casa veche și cea nouă a acestui colectivist.

Lumina învățăturii e la îndemîna oricui

Acasă la noi, la Radovanu, eram șase frați. Tatăl meu, care s-a stins de tînăr, muncea din greu pe moșia lui Tache Anastasescu. Cînd am crescut și eu mai mărișor a trebuit să muncesc la același boier pe la grajduri, apoi am fost dat ca ucenic pe lîngă un tractorist bătrîn.

Cînd am putut lucra singur, de-a lungul anului, în campaniile agricole, n-am mai cunoscut odihna.

Drept răsplată, primeam abia atît cît să-mi pot agonisi o bucată de pîine rece și o ceapă sau o murătură. Haine bune n-am avut înainte vreme, niciodată.

Au venit anii noștri — anii puterii populare. In 1949, am intrat la S.M.T. Budești, după ce îmi îndeplinisem stagiul militar. Mi-am dat seama că nu cunoșteam temeinic mai nimic din ale tractorului. Cîteva luni de zile abia m-am descurcat la lucrările de întreținere. Imi era tot mai limpede că trebuie să învăț, să mă calific bine în meseria pe care o îndrăgisem. S.M.T.-ul, la îndrumarea organizației de partid, m-a trimis la școala de șefi de brigadă de la Brașov. La reîntoarcere am fost repartizat la conducerea unei brigăzi de tractoare. Dar și acum vedeam că încă trebuie să-mi ridic calificarea profesională. In stațiune existau mecanici pricepuți, cu dragoste de a transmite cunoștințele lor altora mai tineri. Așa au fost și sînt, de pildă, tov. Tătaru Niculae, Bota Vasile sau ing. Jimgoiu Mihai.

Cu timpul, datorită învățămintelor culese la cursurile profesionale organizate în fiecare an, am reușit să-mi însușesc din ce în ce mai bine modul de întreținere și exploatare al tractoarelor și mașinilor agricole. Așa se face că în 1956 am fost numit mecanic de sector. Cînd în stațiune un număr tot mai mare de tovarăși și-au ridicat gradul de calificare profesională și n-a mai fost nevoie de această funcție, m-am reîntors la conducerea brigăzii mele de tractoare.

Am muncit cu sîrguință, an de an, la gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din comuna Radovanu. Anul trecut, de pildă, cu toate condițiile grele de climă, am obținut aci pe 1.000 de hectare cîte 1.800 kg grîu la ha, pe 800 de ha cîte 2.700 kg porumb boabe, cîte 1.500 kg floarea-soarelui.

Acum mă străduiesc și eu să-i învăț pe alți tovarăși a cunoaște temeinic exploatarea tractoarelor. Tineri ca Vlăsceanu Gheorghe, Moraru Ion sau Minciună Ion care îmi ascultă sfaturile, au devenit tractoriști fruntași.

Alta e și viața mea de azi, față de aceea pe care o duceam la moșierul Tache Anastasescu. Cîștigul meu lunar nu e mai mic de 1.500 de lei. Mi-am ridicat o casă, mi-am cumpărat mobilă.

Prin grija comitetului de partid și a comitetului sindicatului, am avut prilejul în acești ani să cunosc multe locuri frumoase din țară: Slănic-Moldova, Govora și altele. Vizionăm deseori piese de teatru și filme în colectiv, fie la Oltenița, fie la București.

Imi place să citesc mult căci mai am mult de învățat. De aceea, la cursul profesional organizat și în iarna aceasta în stațiune, caut să fiu printre primii. Și îi îndemn și pe ceilalți tovarăși să procedeze la fel. Căci azi, învățătura este la îndemîna fiecăruia dintre noi.

TOPALĂ CONSTANTIN
șeful brigăzii a I-a de la S.M.T. Budești, regiunea București

Invățămîntul agrozootehnic de masă în regiunea Cluj

De faptul că învățămîntul agrozootehnic este folositor, s-au convins în practică mulți colectiviști, întovărășiți, muncitori și mecanizatori din regiunea Cluj.

Aplicînd în producție cele învățate la cursurile agrozootehnice de masă în condițiile mai puțin favorabile ale anului 1960, gospodăria colectivă din comuna Mirăslău, raionul Aiud, a obținut 2.462 kg. grîu la ha., 45.000 kg. la ha. la sfecla de zahăr, 3.300 kg. la ha. la porumb.

În acest an în toate unitățile socialiste din regiunea noastră există o mai mare preocupare pentru antrenarea oamenilor muncii din agricultură la frecventarea cercurilor agrozootehnice. În raionul Bistrița, spre exemplu, funcționează în gospodăriile colective 50 de cercuri agrozootehnice cu peste 1.700 cursanți, 60 cercuri pentru întovărășirile agricole cu peste 2.300 cursanți, 29 cercuri diferite în gospodăriile de stat și 4 cercuri în S.M.T.-uri. Lectorii predau cu regularitate lecțiile, iar participarea cursanților este bună. Pînă în prezent la toate formele de învățămînt s-au ținut în medie cîte 6 lecții. La multe unități socialiste s-au ținut însă un număr și mai mare de lecții. Astfel, la gospodăriile colective din Bistrița s-au ținut 11 lecții, iar la cercul agrozootehnic de la întovărășirea din satul Cușma, comuna Dorolea, cei 42 de cursanți au audiat tot 11 lecții.

Și în raionul Turda s-au obținut rezultate bune în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Pe Sanda Crucița, profesoară din comuna Vîlcele, am găsit-o predînd lecția „Porumbul și cultura lui". Cei 38 de cursanți țărani întovărășiți ascultau cu mult interes lecția „Porumbul și cultura lui", care a fost bine exemplificată prin proiectarea unui diafilm cu aceeași temă. În acest cerc de studiu s-au ținut pînă acum 9 lecții. Printre temele predate amintesc: lucrările de iarnă în livezi, îngrășămintele naturale și aplicarea lor, alegerea semințelor și semănatul etc. Lectora Sanda Crucița muncind cu dragoste a reușit să mobilizeze și să aibă o frecvență foarte bună la cursuri.

Și la gospodăria colectivă din Luncani lectorul gospodăriei ing. Romașcanu Petre a predat 6 lecții în fața celor 82 de colectiviști. Printre acestea s-a predat și o temă legată de producerea legumelor forțate în seră, foarte necesară colectiviștilor dacă ținem seama de faptul că în ultimul timp gospodăria și-a construit 500 m.p. seră iar în acest an va trebui să producă importante cantități de legume timpurii.

Pentru cunoașterea problemelor legate de cultura legumelor și creșterea păsărilor, în regiunea Cluj s-au organizat 34 de cercuri care sînt frecventate de peste 800 de femei. La cercul de studiu organizat pe lîngă căminul cultural din comuna Războieni, raionul Aiud, lectorul Ignat Bazil a ținut pînă de curînd 6 lecții în fața celor 38 de femei care urmează acest curs.

Măsurile luate pe plan regional privind activizarea lectorilor astfel ca pînă la 1 martie în toate cercurile de studiu planificate să se țină cel puțin 14 lecții, cît și condițiile materiale asigurate în acest scop, vor contribui din plin la îmbogățirea cunoștințelor oamenilor muncii din agricultura regiunii cunoștințe atît de necesare pentru sporirea producției agricole.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Cursuri pentru calificarea cadrelor de tractoriști

Pe lîngă S.M.T. Ulmuleț din raionul Zimnicea, regiunea București, a început, de curînd, un curs de nouă luni, pentru calificarea cadrelor de tractoriști din gospodăriile agricole colective, la care participă peste 80 de tineri din gospodăriile agricole colective din raion. Cursul are loc în fiecare zi, lecțiile teoretice fiind permanent împletite cu practica.

Cu un interes deosebit se ocupă de pregătirea lor mecanicii Bunea Ion, mecanic șef, Obretin Ionel, mecanic de atelier și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

Scrisori din GOSPODĂRIILE COLECTIVE

PAVEL GRECU

Dacă ar fi să te iei după scriptele sfatului, a împlinit în toamnă 63 de ani, dar vîrsta asta nu i-o dă nimeni. Ba uneori Justin Cîrlig, președintele gospodăriei, îi spune: „Ce-i cu d-ta, bade Pavel? Trec anii, dar în loc să-i adaugi, îi scazi, vîrstei!".

Pavel Grecu rîde și încuviințează. „Așa-i: în 1951, cînd am format gospodăria, aveam 53 de ani dar mă simțeam de 70. Acum mă simt de 40. În fiecare an care a trecut, am întinerit cu doi-trei".

Desigur, îi cam place bătrînului să exagereze. I-am zis bătrîn și mă tem că s-o supăra, fiindcă de cîțiva ani nimeni nu i s-a adresat cu cuvîntul ăsta. Cu un an în urmă, cînd președintele a zis c-o să-l treacă pe lista celor care vor primi produse din fondul de ajutoare, Pavel s-a supărat.

— Mă asemuiți cu altul.

Ce a urmat? S-a trecut în brigada de cîmp și a încheiat anul 1960 cu 260 de zile-muncă.

— Am produse și bani să dau și la alții.

Pavel Grecu își amintește de viața din trecut.

— Am fost opt frați la părinți. Nici unul din noi n-a putut fi dat la școală... Grea a fost viața pînă la Eliberare.

Pavel Grecu își amintește și de începuturile gospodăriei colective.

— Am început cu un cal și 30 de ha. Aveam în schimb multă voință de a ne clădi o viață nouă. Gospodăria a crescut. Are acum 777 de ha, 150 de bovine, 600 de oi cu lînă fină și semifină, camioane, grajduri, saivane. Vindem statului mii de kg de lînă, zeci de mii de kg de carne de porc. Anul ăsta veniturile gospodăriei vor depăși milionul de lei.

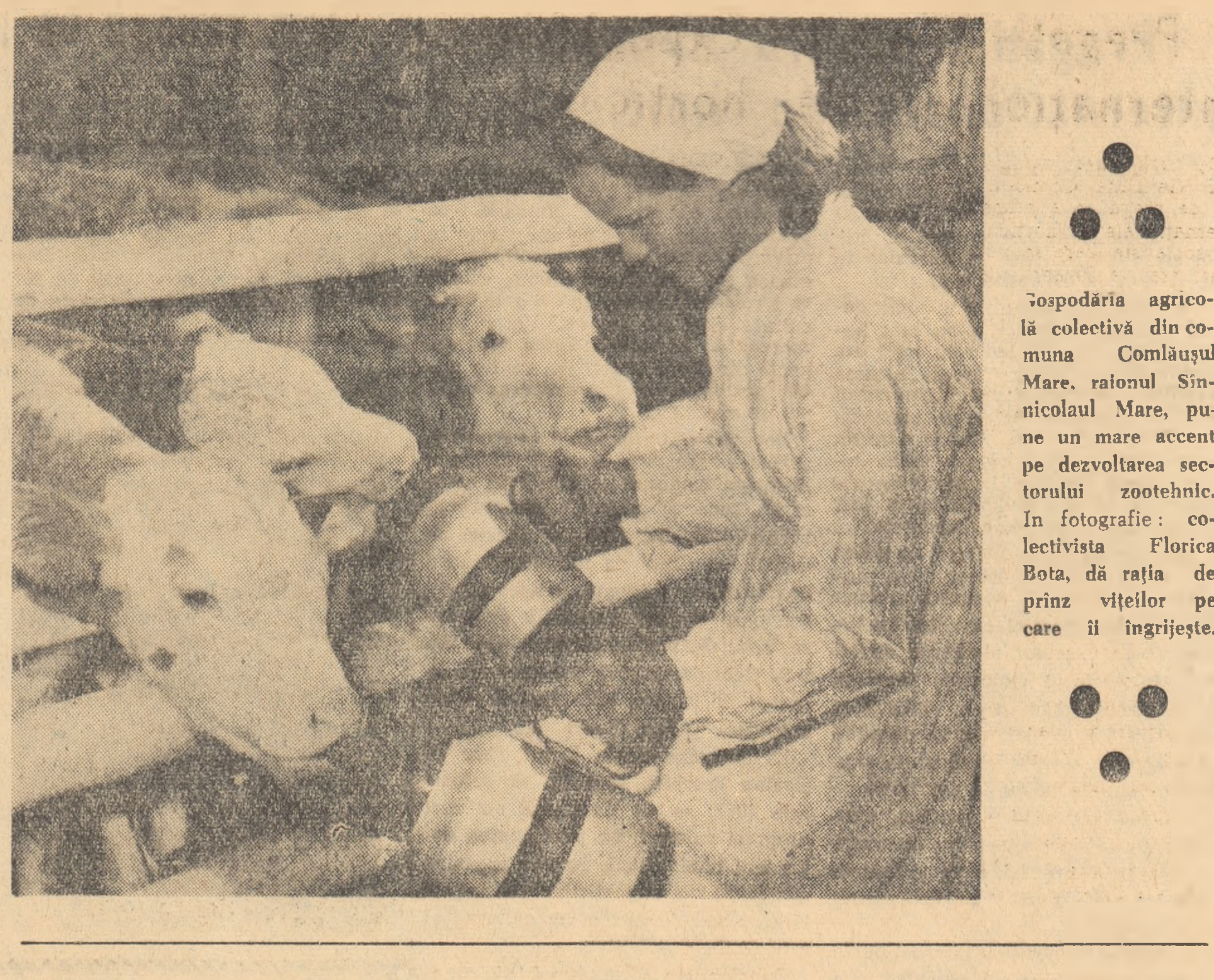
Pavel Grecu e colectivist în comuna Berechiu, raionul Ineu.

P. CIURDARU
corespondent

Cifre semnificative

În 1960 gospodăria colectivă din Tiream, raionul Carei, a avut un venit bănesc de 5.300.000 de lei, adică cu aproape 1,8 milioane mai mare decît veniturile bănești planificate. Tot anul trecut, fondul de bază a crescut cu un milion de lei. Veniturile bănești, realizate aproape exclusiv pe seama vinderii produselor către stat, au făcut posibilă repartizarea — în afară de produse a cîte 21,30 lei în numerar la ziua-muncă. Colectivistul Funkenhauzer Ioan a primit pentru zilele-muncă efectuate 14.190 lei plus cantități mari de produse.

V. POP
corespondent

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Comlăușul Mare, raionul Sînnicolaul Mare, pune un mare accent pe dezvoltarea sectorului zootehnic. În fotografie: colectivista Florica Bota, dă rația de prînz vițeilor pe care îi îngrijește.

Buletinul muncilor agricole

(Urmare din pag. 1)

3.490.000 de pomi, din care la gospodăriile de stat 1.202.000 bucăți.

Cele mai bune realizări au fost obținute pînă acum în regiunile Crișana, Banat, Bacău, București și Oltenia.

● Condiționarea semințelor necesare în campania de primăvară a fost intensificată în ultima săptămînă. Cu toate acestea ea nu se desfășoară corespunzător îndeosebi în regiunile Maramureș, Ploești, Cluj, Iași, Bacău, Argeș și Oltenia.

● Suprafața ocupată cu culturi forțate a crescut în bună măsură în săptămîna precedentă (cu aproape 60.000 m.p. din care la gospodăriile de stat 3.400 m.p.). Cele mai bune realizări s-au obținut în regiunea Brașov. Pînă în prezent, suprafața ocupată cu culturi forțate a ajuns la 358.184 m.p.

● Reparația tractoarelor și mașinilor agricole în aceste unități se apropie de sfîrșit, cele mai bune rezultate obținîndu-se în regiunile Crișana, Maramureș și Ploești.

La gospodăriile de stat reparațiile la tractoare s-au efectuat în procent de circa 60 la sută, la pluguri de tractor 64 la sută, la semănători pentru porumb 64 la sută, la cultivatoare suspendate 57 la sută. Cele mai bune rezultate s-au obținut în cadrul Trusturilor Bacău, Ploești, Oltenia și Dobrogea.

Se impune ca în următoarele zile, bazele de aprovizionare să asigure reperele de tractor mai mult solicitate de către S.M.T. și G.A.S.-uri (pinion comandă, coroană conică, punte spate, rulmenți) pentru ca reparația utilajului să fie terminat la timp și în cele mai bune condiții tehnologice.

Graficul milioanelor...

Am început discuția cu tovarășul Goina, amintindu-i de o cuvîntare de a sa. A ținut-o la 4 aprilie 1958 la Constanța, el fiind atunci primul dintre vorbitorii înscriși la cuvînt pe marginea expunerii făcute de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.

Ne oprim în dreptul cifrelor care arată cantitățile de produse contractate de gospodăria colectivă pe care o conduce — „Viața Nouă" — din Sîntana, regiunea Crișana, cu întreprinderile de stat în 1957. Tot așa de bine am fi putut zăbovi asupra altor cifre din amintita cuvîntare. Oricare dintre ele, prin comparație, dă imaginea limpede a creșterii puternice în acest scurt răstimp de 3 ani a multimilionarei din Sîntana.

Dar să revenim la contractări. Fiindcă tocmai prin vînzările către stat gospodăria și-a făcut mai ales rost de milioanele care i-au asigurat continua dezvoltare. La Constanța, Gheorghe Goina a spus: „Prin contractările cu statul ne-am asigurat în 1957, circa 80 la sută din veniturile bănești".

Și pentru că cifrele pot spune în acest caz mult mai mult decît cuvintele, „să dăm cuvîntul" acestor cifre atît de grăitoare.

În 1957 colectiva din Sîntana a vîndut statului prin contract: 43 bovine, 130 de ovine, 59.700 de litri de lapte de vacă, 2750 de kg de lînă, 313.000 de kg de cereale — grîu, orz, porumb. Atît i-a prisosit în acel an. Mult față de anii din urmă, foarte puțin în comparație cu următorii. Gospodăria a încasat pentru produsele contractate 1.695.000 de lei. Să trecem peste 1958 și 1959. În 1960 lista produselor vîndute prin contract e nu numai mai lungă, dar și cantitățile trec de la sute de mii la milioane de kilograme. Iată această listă: grîu — 432.000 kg, orz — 20.000 kg, floarea-soarelui — 66.000 kg, porumb — 250.000 kg, sfeclă de zahăr — 8.260.000 kg. Aceasta în privința contractărilor vegetale. Iată și produsele animale contractate, și bineînțeles, predate: 4.176 kg lînă, 243.000 litri lapte de vacă, 1.200 kg brînză de oaie și 1.100 (una mie una sută) de porci grași.

Pentru a afla transformarea în bani a acestor produse, tovarășul Goina mă conduce în „biroul calculelor la leu" — contabilitatea. Aici aflu că din vînzarea produselor notate mai sus, gospodăria a încasat 5.565.124 de lei. Și a mai primit pentru predarea sfeclei de zahăr 81.359 kg zahăr și 3.000.000 kg borhot. Cititorul va înțelege cu ușurință ce însemnătate au cele peste cinci milioane și jumătate de lei cuvenite gospodăriei pentru produsele contractate. La care se adaugă încă peste 2 milioane de lei încasați din vînzarea produselor de la grădina de legume, vie, livadă, cultura de căpșuni — și din acestea cea mai mare parte vîndută întreprinderilor de stat. O parte din această sumă se vede, transformată, bineînțeles, în grajdurile, magaziile, îngrășătoriile durate de gospodărie pentru nevoile tot mai mari ale producției. Cu toate — 22 asemenea obiective. Altă parte o afli stînd de vorbă cu colectiviștii. Fiecare dintre membrii gospodăriei a primit la ziua-muncă numai bani 14 lei, fără să mai socotim cele 4,200 kg grîu, 5 kg porumb, 0,500 kg orz, apoi zahăr, vin, zarzavaturi și cîte alte produse.

Sînt așadar cifre care ilustrează realizări din 1960. Deși mari, ele vor fi totuși depășite în acest an în virtutea aceluiași principiu al mersului înainte. Să reținem și aceste cifre privind contractările cu statul în 1961. Ele sînt cuprinse într-o listă și mai lungă: 820.500 kg grîu, 110.520 kg orz, 78.000 kg floarea-soarelui, 8.000 kg fasole, 12.000.000 kg sfeclă de zahăr. Cu porumbul e o socoteală pe care o lămurim mai jos. Contractele pentru produse animale prevăd: 145 taurine, 350.000 litri lapte de vacă, 1.500 kg brînză de oaie, 2.050 de porci grași în medie de 100 kilograme bucata. Tocmai contractarea acestor două mii cincizeci de porci și creșterea numărului vacilor de lapte (cum se poate vedea, vor fi predați la contract 107.000 litri mai mult decît anul trecut) explică reducerea cantității de porumb contractat de la 250.000 kg predat în 1960, la 110.520 kg cît se va preda în acest an. Luate laolaltă, produsele mai sus notate, vor aduce gospodăriei, pînă la sfîrșitul anului, venituri bănești de 8.922.220. numai din contractări, venitul bănesc total prevăzîndu-se a fi de 9.444.340 de lei.

Graficul milioanelor urcă mereu...

T. CERNEANU

Observații pe marginea unui plan de profilare și dezvoltare în perspectivă

Profilul unei unități sau grup de unități este determinat de ansamblul sarcinilor și al condițiilor specifice de lucru. Ținînd seama de sarcinile ce-i revin, de nivelul actual al producției și de condițiile în care lucrează unitățile sale, Trustul Gostat Suceava și-a întocmit un plan de profilare în perspectivă. Planul prilejuiește unele observații interesante și utile.

O primă observație ține de folosirea pămîntului. Trustul Gostat și-a conceput planul, pornind, realist, de la ideea că în condițiile regiunii Suceava nu-i posibilă o creștere a suprafețelor gospodăriilor agricole de stat. Patrimoniul funciar al Trustului va fi în 1965, conform planului, de aproape 60.000 de ha din care 40.000 arabile. Deci, suprafața pe care Trustul o posedă în prezent. La aceeași suprafață ca în 1960, Trustul va trebui să producă în 1965 mult mai mult grîu și secară, porumb și leguminoase boabe, mult mai multă carne etc., *mărind totodată numărul vacilor de lapte de peste opt ori, al scroafelor de patru ori, al oilor fătătoare de aproape trei ori.* Trustul nu va avea pămînt mai mult, dar va avea, în schimb, potrivit Directivelor Congresului al III-lea al partidului, mijloace tehnice în număr mai mare fapt ce-i va permite o continuă intensificare a producției agricole.

O bună folosire a fondului funciar depinde însă nu numai de volumul și calitatea mijloacelor tehnice, ci și de felul cum e organizat terenul. Cu ajutorul organelor locale de partid și de stat, gospodăriile de stat sucevene au obținut în această privință o serie de succese. *Numărul trupurilor de teren ce revin în medie de gospodărie a scăzut în 1960 de la 51 la 28.* Așa cum prevede de altfel și planul, acțiunea de comasare trebuie continuată. Cele 40.000 de hectare arabile sînt formate din 176 de trupuri, iar cele numai 15.655 ha de pășuni și fînețe formează 356 de trupuri. Se înțelege că pășunile și fînețele, situate în majoritatea lor pe teren tare accidentat, nu pot fi comasate în măsura în care poate fi comasat terenul arabil. Cu toate acestea, media de 44 de hectare cîte revin pentru un trup este foarte mică și ea nu permite exploatarea economică a pășunilor și fînețelor. Mică — 33 de ha — este și media care revine unui trup de livadă de pomi fructiferi.

Comasarea terenurilor din ultimele două categorii de folosință și lichidarea trupurilor foarte mici trebuie rezolvate în primul rînd. Acolo unde nu-i posibilă comasarea imediată să se urmărească stăruitor apropierea trupurilor.

Regiunea Suceava se întinde de la Prut pînă pe crestele Carpaților și are înăuntrul ei tipuri de sol și relief diferite, microclimate variate. *Trustul a avut în vedere acest lucru și urmărește să profileze gospodăriile sale pe șase zone naturale de producție.* Unitățile din prima zonă — care au 7.033 de ha din care numai circa 400 pot fi socotite arabile — vor fi specializate în producția de lapte și carne de bovine. În zona dealurilor unitățile se vor specializa în producția de fructe și lapte. Următoarea zonă în care se află gospodării din raza de aprovizionare a unor orașe vor produce îndeosebi lapte și legume, fapt ce corespunde, de altfel, și condițiilor naturale ale unităților. Unitățile din ultima zonă care dețin peste 50 la sută din terenul arabil al gospodăriilor din regiune vor produce îndeosebi cereale și carne.

S-a observat că planul de profilare a gospodăriilor ține seama nu numai de condițiile naturale ci și de cele economice. Producția de lapte și legume — după cum s-a arătat — va fi dezvoltată în jurul unor orașe. În regiune s-au construit sau sînt în curs de construire mari întreprinderi alimentare ca fabrica de zahăr Bucecea, fabricile de unt Cîmpulung, Botoșani și Burdujeni etc. *În jurul acestor fabrici se vor dezvolta crescătorii de animale. Ele vor folosi pentru furajare cantități mari de reziduri industriale* (borhot, melasă, șroturi, tărîțe, zer etc.) *și vor livra unora din fabrici materia primă.*

Revenind la folosirea cît mai rațională a pămîntului, trebuie spus că Trustul a prevăzut în plan o serie de măsuri pentru creșterea fertilității lui. Vor fi refăcute vechile iazuri și construite iazuri noi; apa lor va fi folosită pentru extinderea culturilor în sistem irigat. Mai întîi vor fi amenajate pentru irigații terenurile gospodăriilor din raionul Săveni și partea de răsărit a raionului Botoșani unde volumul și mai cu seamă repartizarea precipitațiilor sînt necorespunzătoare. Se va trece totodată la folosirea de cantități masive de îngrășăminte.

Am arătat mai înainte că în 1965 gospodăriile agricole de stat sucevene vor crește — față de începutul anului trecut — de peste 8 ori mai multe taurine. Numărul de bovine la suta de ha va fi de 70. Din acestea, 40 vor fi vaci de lapte. Deci, concomitent cu creșterea numărului de animale *va avea loc și o îmbunătățire a structurii turmei: 55 la sută din numărul taurinelor vor fi vaci de lapte.* Și vor fi vaci de valoarea celor de la care G.A.S. Cotușca obține astăzi peste 4.000 de litri de lapte — producție medie.

Planul de profilare în perspectivă se încheie cum e și normal cu prevederea beneficiilor pe care le vor obține gospodăriile de stat sucevene. În 1965 totalul beneficiilor vor fi de peste 58 de milioane, adică de aproape 6 ori mai mare decît cel din 1959. Calculul s-a făcut pe baza actualelor prețuri de livrare. Circa 50 la sută din beneficii vor proveni din sectorul zootehnic, iar aproape 20 de milioane din cultura grîului. Deci în 1965 gospodăriile de stat sucevene vor fi mari producătoare de carne, lapte, grîu.

Faptele — cel mai puternic îndemn

(Urmare din pag. 1)

tive din Poenarii Burchi. De pildă, în aceste zile geroase de iarnă cînd mă aflam în satul Rali, am constatat multe lucruri demne de laudă la colectiviștii de aici. În primul rînd colectiviștii au plecat la drum pe baza unui plan de producție bine chibzuit. Ei au stabilit ca de pe cele 341 ha ce vor fi însămînțate cu porumb, să obțină cîte 2.200 kg porumb boabe la ha. Printre măsurile luate pentru bunul mers al gospodăriei este și aceea a strîngerii seminței de la colectiviști și schimbării ei cu sămînță de soi. La indicația tehnicianului agronom Arion Dumitru, colectiviștii au mai propus ca în acest an să realizeze două culturi de cartofi de pe cele 10 ha destinate acestei culturi.

În prezent gospodăria nu are animale de producție, dar adunarea generală a hotărît ca pînă la sfîrșitul anului să fie procurate 30 de vaci cu lapte, 20 vițele, 150 oi, 25 scroafe de prăsilă și 1.000 păsări mari. Deschizîndu-și cont la bancă, gospodăria a și primit o adresă prin care i s-a făcut cunoscut că, pentru cumpărări de animale, statul le-a și acordat suma de 75.000 de lei. Tot în cursul acestui an ei și-au planificat ca din resurse locale să-și construiască un grajd pentru 50 capete vite mari, o maternitate pentru scroafe și un saivan pentru 300 de oi.

Din primele zile, colectiviștii din satul Rali au trecut la treabă. Ei au transportat peste 300 tone bălegar pe cele 15 ha din lunca Ialomiței, care vor fi amenajate pentru grădină. În același timp s-a procurat scîndurile necesare confecționării ramelor pentru 400 m.p. de răsadnițe.

Așa au pornit la muncă colectiviștii din satul Rali, raionul Ploiești, pentru recolte bogate, pentru agonisirea unei cît mai mari averi obștești, pentru un trai cît mai îmbelșugat.

Printre îngrijitoarele fruntașe în creșterea păsărilor de la gospodăria agricolă de stat Aradul Nou, regiunea Banat, se numără și tovarășa Mariș Iosana. Iat-o în fotografie, strîngînd ouăle din cuibare

Noi măsuri pentru organizarea exploatării suprafețelor amenajate pentru irigații

(Urmare din pag. 1)

toare suplimentare. Tractoarele care se vor repartiza gospodăriilor agricole de stat în scopul irigării vor fi scoase din graficul de lucru al celorlalte lucrări din gospodărie în perioadele de udări.

ÎNTREBARE: Au fost stabilite îngrășămintele necesare pentru terenurile care se vor iriga?

RĂSPUNS: Direcțiile generale ale producției vegetale din Ministerul Agriculturii, împreună cu Institutele de cercetări și cu Direcția generală a îmbunătățirilor funciare și construcții agricole, vor organiza analiza sistematică a amenajărilor de irigații stabilind felurile de îngrășăminte și amendamentele necesare, în funcție de potențialul productiv al solurilor și de planurile de culturi irigate prevăzute pentru anul 1961. Totodată, Trusturile regionale Gostat și unitățile G.A.S. au datoria să ia de pe acum măsuri în vederea folosirii la maximum a îngrășămintelor organice la culturile irigate. Gospodăriile de stat trebuie să folosească îngrășămintele minerale repartizate la culturile irigate numai pe aceste terenuri.

ÎNTREBARE: Cum se vor executa în acest an lucrările de întreținere a terenurilor amenajate pentru irigații?

RĂSPUNS: În cel mai scurt timp, unitățile care folosesc terenuri amenajate pentru irigații trebuie să întocmească planul lucrărilor de întreținere care va cuprinde: curățirea, despotmolirea și etanșarea canalelor, repararea construcțiilor hidrotehnice de pe canale, ca și revizuirea și întreținerea stațiilor de pompare. O.R.I.F.-urile și Trusturile regionale Gostat au datoria să controleze și să îndrume executarea lucrărilor de întreținere prevăzute în planuri. Pe sistemele care deservesc mai mulți beneficiari, stațiile de pompare, canalele magistrale și construcțiile de interes comun vor fi întreținute de către O.R.I.F.-uri care vor asigura și livrarea apei unităților beneficiare.

ÎNTREBARE: Cum se va face cultivarea terenurilor irigate?

RĂSPUNS: Pentru aceste terenuri se vor întocmi planuri de cultură separate prevăzîndu-se culturi și soiuri de mare productivitate, asigurîndu-se o succesiune rațională și o amplasare a culturilor care să fie în concordanță cu capacitatea de transport a apei pe canale. O.R.I.F.-urile au datoria să colaboreze la întocmirea planurilor de culturi irigate, pentru a le încadra în caracteristicile hidrotehnice ale sistemelor și a stabili eventualele măsuri speciale pentru asigurarea apei.

Culturile irigate trebuie marcate pe planurile de situație ale amenajărilor, indicîndu-se și direcțiile de însămînțare care trebuie să fie în concordanță cu direcțiile de udare prevăzute în proiect. Au fost luate măsuri ca pentru fiecare suprafață amenajată să fie stabilite sarcini de producție distincte, producțiile obținute urmărindu-se pe evidențe separate. Este necesar ca oamenii muncii din unitățile care au terenuri irigate să lupte pentru a obține anul acesta producții cît mai sporite la hectar. Pe baza planurilor de cultură urmează a se întocmi imediat și planurile anuale de udări care vor conține normele de irigare și udare, perioadele și duratele de udări.

ÎNTREBARE: Ce măsuri au fost luate pentru asigurarea cadrelor necesare care să se ocupe de problemele de irigații?

RĂSPUNS: Începînd din acest an, îndrumarea tehnică pentru exploatarea amenajărilor de irigații în unitățile agricole de stat și cooperatiste se va face și prin O.R.I.F. S-au luat măsuri pentru redistribuirea cadrelor tehnice de specialitate în gospodăriile de stat. În acest an, vor fi repartizați 70 de absolvenți ai școlilor de maiștri specializați la culturi irigate pentru a face practica în producție în G.A.S.-uri cu terenuri irigate, urmînd ca după absolvirea școlii ei să fie încadrați în aceste unități. De asemenea, jumătate din numărul inginerilor hidroamelioratori care vor absolvi facultățile în acest an vor fi repartizați în gospodăriile de stat cu terenuri irigate. Aceste unități vor fi ajutate cu cadre și de către O.R.I.F.

Trebuie subliniat totodată, că inginerii și tehnicienii care vor lucra în sectorul culturilor irigate vor fi școlarizați cîte 20 de zile de Institutele agronomice, pînă în luna martie 1961. Au fost luate măsuri și pentru școlarizarea — cîte 14 zile — a brigadierilor care se ocupă de irigații din unitățile agricole de stat și cooperatiste.

Producțiile și condițiile de lucru sînt asemănătoare — consumul de zile-muncă e mult diferit

În 1960 gospodăria colectivă „Drumul Belșugului" din comuna Rast, regiunea Oltenia, a depășit consumul de zile-muncă planificat cu peste 30.000. Nu este vina nici a actualului președinte tov. Marin Segărceanu, nici a inginerului agronom, Zamfirescu pentru o așa mare depășire. Abia în cursul anului, cînd lor și altor tovarăși li s-au încredințat munci de conducere în unitate, s-au constatat importante lipsuri în planificarea consumului de zile-muncă. Pentru asigurarea bazei furajere, pentru îngrijirea și exploatarea animalelor de producție etc., fuseseră planificate puține zile-muncă în raport cu sarcinile de producție și nivelul atins de productivitatea muncii în unitate. Pe de altă parte însă, la unii brigadieri a existat și tendința de a consuma mai multe zile-muncă decît cereau nevoile de producție. Așadar, nu toate cele 30.000 de zile-muncă consumate peste plan își au justificare. Multe din ele au fost pur și simplu risipite. Așa s-a întîmplat, de pildă, la cultura grîului, a porumbului, a florii-soarelui.

Pentru acest an, planul de producție al gospodăriei este mai judicios întocmit; în toate sectoarele se prevăd consumuri mai mici de zile-muncă. Dar tendința despre care aminteam mai sus, n-a fost încă întru totul curmată, canalele de risipire a zilelor-muncă n-au fost încă bine închise.

Am promis tovarășului Segărceanu să vorbim într-un articol despre experiența unei alte gospodării colective în privința planificării mai economicoase a consumului de zile-muncă. Este ceea ce facem acum, comparînd prevederile planului de producție pe acest an al colectivei din Rast cu prevederile de consum zile-muncă prevăzut de gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Becicherecul Mic, regiunea Banat. Ambele unități și-au propus să obțină la ha producții la fel de mari.

În sectorul vegetal, planul gospodăriei din Rast prevede să se realizeze producții la ha cu următorul consum de zile-muncă: grîu — 28,30, porumb boabe — 56,42, sfeclă de zahăr — 133,52, porumb siloz 60 etc. Unitatea din Becicherec și-a propus următorul consum de zile-muncă la ha: grîu — 14,60, porumb boabe — 46,19, sfeclă de zahăr — 127,73, porumb siloz — 49,42 etc.

Fără să se creadă că gospodăria colectivă din Becicherec a făcut totul pentru economisirea zilelor-muncă, este însă evident că aici s-a prevăzut un consum mai mic decît la prima gospodărie la toate culturile enumerate, cît și la altele. Ambele gospodării folosesc în aceeași măsură mijloacele tehnice ale S.M.T.-ului.

Cum spuneam, cele două unități și-au propus aceleași sarcini de plan. Pentru comparare ne referim numai la culturile de grîu și de porumb. La grîu fiecare a prevăzut să obțină 1.800 kg la hectar, iar la porumb 3.000 kg boabe la hectar. Cu alte cuvinte pentru obținerea a 100 kg de grîu, gospodăria din Becicherec consumă numai 0,80 zile-muncă, în vreme ce unitatea din Rast consumă 1,56 zile-muncă. Adică dublu.

Ori este limpede că în măsura în care planul de producție reflectă just posibilitățile gospodăriilor, și consumul de forță de muncă trebuie să fie același. Dar cum am văzut, consumul diferă.

Prima deosebire „care-ți sare în ochi" studiind planurile de producție ale celor două unități constă în descompunerea exagerată, pe felioare — la gospodăria din Rast — a lucrărilor prevăzute pentru o anumită cultură. O asemenea descompunere îngreunează munca de evidență și — se înțelege — alimentează tendința de umflare a consumului de zile-muncă. Să explicăm. La Rast s-a prevăzut în planul tehnic, la cultura grîului 20 de feluri de lucrări, iar Becicherecul Mic numai 12. În realitate, fiecare gospodărie execută aceleași lucrări, numai că gospodăria colectivă Rast a descompus unele lucrări în operațiile componente, socotind fiecare operație ca lucrare aparte. Procedeul de descompunere e valoros cînd se studiază problemele normării și creșterii productivității muncii și cînd se organizează fluxul tehnologic al unei lucrări. Cînd este vorba de prețuit în zile-muncă, procedeul nu se mai dovedește la fel de bun fiindcă — după cum am mai spus — duce la exagerarea ca operația să fie luată drept lucrare și atribuită cu zile-muncă ca atare. Este de fapt ceea ce s-a întîmplat la Rast. Patru feluri de lucrări (mai mult operații ale aceleeași lucrări) prevăzute de Rast (legat grîul, clăit, transportat snopii la batoză și făcut șire) au fost cuprinse de gospodăria din Becicherec într-o singură lucrare. Consum total prevăzut: la Rast — 1,67 zile-muncă, la Becicherec — 1,25 zile-muncă. În aparență diferența e neinsemnată, însă în realitate, pentru întreaga suprafață cultivată cu grîu, ea reprezintă un consum în plus la prima gospodărie de 443,52 zile-muncă.

Diferențe mari se constată și la alte lucrări privind aceeași cultură. Bunăoară, pentru transportul paielor rezultate de pe un hectar, prima gospodărie a planificat să dea 2 zile-muncă, iar pentru făcut șiră cu aceeași cantitate de paie — 3 zile-muncă. A doua gospodărie însă și-a propus să consume la ambele lucrări numai 2,60 zile-muncă la ha. Deci aproape jumătate din ce a planificat prima unitate.

Încă două din multele exemple. Pentru împrăștiat îngrășăminte chimice la grîu (aceeași cantitate), Rast prevede 0,40 z.m. la ha, Becicherec 0,31; la grăpat grîul prima planifică 0,33 z.m. la ha, a doua 0,20.

În privința culturii de porumb, diferența de consum zile-muncă planificat este, după cum am arătat, de 10,23 la ha. Dacă luăm o singură lucrare și încă putem înțelege de unde provine această diferență. La prășit, de pildă, prima gospodărie a planificat să consume, pentru trei prașile, 31,26 z.m., în timp ce gospodăria din Becicherec numai 18 zile-muncă.

De menționat din nou că cele două gospodării au condiții asemănătoare: relief și sol, inventar agricol și animale bune etc. Astfel, diferențele în plus atît de mari de zile-muncă la prima gospodărie apar nejustificate. Unde duce consumul exagerat de zile-muncă? La prima vedere s-ar părea că în ceea ce-i privește pe colectiviști numărul zilelor-muncă consumate în plus nu are nici o importanță fiindcă dacă la normele de lucru mici se realizează zile-muncă mai multe, și de valoare mai scăzută, colectiviștii vor cîștiga prin numărul mai mare al z.m. efectuate ceea ce pierd la valoarea unei z.m. Lucrurile însă nu stau așa. Zilele-muncă consumate în plus nu se repartizează pe toți colectiviștii. La gospodăria colectivă Rast sînt lucrări ale căror norme nu diferă de cele stabilite de colectiviștii din Becicherec. Să luăm doi colectiviști de la Rast și 2 de la Becicherec. Cîte unul din fiecare gospodărie lucrează la transportul și clăitul paielor, iar ceilalți doi execută lucrări la care normele corespund. Să presupunem că valoarea zilei-muncă va fi de 40 de lei la Becicherec și de 30 de lei la Rast. Un colectivist din Rast care transportă și clăiește paiele de pe 10 ha primește 50 de z.m. și deci valoarea lor: 1.500 lei. Cel din Becicherec care execută aceeași lucrare primește numai 26 de z.m. Valoarea lor va fi de 1.040 lei. În același timp celorlalți doi colectiviști — unul din Becicherec și altul din Rast — care execută lucrări normate la fel (normate just) efectuează, se înțelege, în jurul de 26 de zile-muncă. Colectivistul din Becicherecul Mic va cîștiga în acest caz 1.040 de lei, (deci exact ca și consăteanul său care a lucrat la transportul și clăitul paielor — dovadă a aplicării unei retribuiri corecte), iar cel din Rast numai 780 lei. Aceasta, în timp ce consăteanul său, care a lucrat la transportul și clăitul paielor, cîștigă la o muncă egal de grea și de calificată, aproape dublu. Este ușor de observat că al doilea colectivist din Rast a primit o retribuție mai mică, tocmai datorită faptului că primul, executînd o lucrare asemănătoare, dar greșit normată, a primit mai mult decît i se cuvenea pentru munca depusă.

S-ar putea ca cineva din Rast să facă observația: „Noi am respectat normele de lucru recomandate de Ministerul Agriculturii". Observația este numai în parte întemeiată. După cum se știe, Ministerul Agriculturii a elaborat pentru gospodăriile colective norme orientative, atrăgînd mereu atenția că nu trebuie considerată în mod mecanic ca normă de muncă proprie norma din recomandări. Conducerile unităților, preocupate de folosirea cît mai rațională a zilelor-muncă, sînt datoare să studieze împreună cu colectiviștii fruntași condițiile necesare pentru a stabili cît mai judicios normele de lucru și prețuirea lor în zile-muncă.

Prin consultarea largă a colectiviștilor fruntași, greșelile de normare și de prețuire în zile-muncă a activității de producție la gospodăria colectivă din Rast pot și trebuie să fie îndreptate în interesul dezvoltării și mai puternice a acestei gospodării cunoscută pentru succesele ei.

TEOHARI OPREA

Relaţiile internaţionale pot fi îmbunătăţite

In ultimele zile, s-au petrecut evenimente care întăresc nădejdile omenirii în scăderea încordării în relaţiile internaţionale. Consecventă politicii sale de bună înţelegere şi coexistenţă paşnică între state cu orînduiri social-economice diferite, Uniunea Sovietică a hotărît să pună în libertate pe F. B. Olmstead şi J. R. Mckone şi să-i predea autorităţilor americane. După cum se ştie, Olmstead şi Mckone au făcut parte din echipajul avionului „R.B.-47" aparţinînd forţelor aeriene militare ale S.U.A. şi potrivit legilor internaţionale, ei trebuiau să fie judecaţi de autorităţile sovietice şi condamnaţi pentru activitate de spionaj împotriva U.R.S.S.

Călăuzit de năzuinţa sinceră de a pune baza unei noi etape în relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi S.U.A., guvernul sovietic a hotărît să vină în întîmpinarea cererii exprimate de partea americană în ceea ce priveşte punerea în libertate a celor doi aviatori militari americani — şi a făcut demersuri pe lîngă Sovietul Suprem al U.R.S.S. pentru ca aceşti doi piloţi să fie absolviţi de răspundere penală.

La rîndul său, aşa cum arată comunicatul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., preşedintele S.U.A. a dat un ordin prin care interzice avioanelor americane să încalce spaţiul aerian al Uniunii Sovietice.

In urma acestei însemnate măsuri a guvernului sovietic, preşedintele S.U.A. — Kennedy a ţinut de curînd o conferinţă de presă. Cu acest prilej, el şi-a exprimat satisfacţia că U.R.S.S. a eliberat pe cei doi piloţi ai avionului american „R. B.-47". El a anunţat, de asemenea, că S.U.A. propun să se amîne pînă la sfîrşitul lunii martie tratativele de la Geneva cu privire la încetarea experienţelor nucleare, menţionînd că aceste tratative au o mare importanţă şi de aceea Statele Unite au nevoie de mai mult timp pentru pregătirea lor.

Răspunzînd la o întrebare în legătură cu zborurile avioanelor americane deasupra teritoriului sovietic, el a declarat că zborurile avioanelor „U-2" deasupra U.R.S.S. au fost suspendate şi că a dat ordin „ca ele să nu mai fie reluate".

In legătură cu problema destinderii încordării în relaţiile internaţionale a vorbit şi Dean Rusk, secretarul de stat al S.U.A. El a declarat că preşedintele S.U.A. Kennedy nu exclude posibilitatea unei conferinţe la nivel înalt cu primul ministru sovietic N. S. Hruşciov, dacă „interesele naţionale" vor cere acest lucru. Rusk a declarat, de asemenea, că preşedintele Kennedy intenţionează să promoveze „o diplomaţie elastică".

La rîndul său, Adlai Stevenson, noul reprezentant permanent al S.U.A. la O.N.U. a ţinut o conferinţă de presă declarînd, printre altele, că delegaţia americană nu doreşte ca O.N.U. să fie o arenă a războiului rece şi va tinde să stabilească relaţii normale cu toate ţările, indiferent de divergenţele pe care le are cu acestea. Răspunzînd la unele întrebări ale ziariştilor, el a spus că S.U.A. intenţionează să-şi normalizeze relaţiile şi cu R. P. Chineză. După închiderea conferinţei de presă, Stevenson şi-a retractat însă cuvintele de mai sus, făcînd o declaraţie în care a repetat principalele teze ale vechii politici oficiale a S.U.A. faţă de R. P. Chineză.

Deosebit de semnificativ este însă ecoul pe care l-a avut în rîndurile poporului american eliberarea de către U.R.S.S. a celor doi piloţi americani. Aşa cum arată însăşi presa capitalistă din S.U.A. poporul american a fost deosebit de bine impresionat şi cere guvernului său să facă totul pentru înlăturarea încordării în relaţiile internaţionale.

„Eliberarea piloţilor americani constituie principala temă a discuţiilor din capitală", scrie corespondentul din Washington al ziarului „New York Times". Un alt ziar scrie că opinia publică americană a primit cu recunoştinţă actul generos al guvernului sovietic, care a hotărît ca în scopul îmbunătăţirii relaţiilor dintre cele două ţări să elibereze pe piloţii avionului american „R.B.-47".

Relevînd posibilitatea îmbunătăţirii relaţiilor sovieto-americane, „New York Times" scrie că „s-a făcut un prim pas pe un drum lung". Acelaşi ziar socoteşte că în actualele condiţii, oamenii de stat trebuie să reia convorbirile şi să ia măsuri pentru a potoli capetele înfierbîntate care se pronunţă pentru continuarea „războiului rece".

Institutul Gallup a întreprins un sondaj în rîndurile populaţiei, care oglindeşte starea de spirit a opiniei publice din S.U.A. După cum relatează corespondentul ziarului „Chicago Sun And Times", rezultatele sondajului dovedesc că „majoritatea americanilor doresc ca preşedintele Kennedy să se întîlnească în acest an cu primul ministru sovietic Hruşciov".

Majoritatea ziarelor americane scriu că există posibilitate pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre S.U.A. şi U.R.S.S., datorită faptului că guvernul şi poporul sovietic doresc sincer îmbunătăţirea sub toate aspectele şi acţionează în această direcţie. Rămîne doar ca actualul guvern al S.U.A., în frunte cu Kennedy, să treacă de la vorbe la fapte.

Pregătiri pentru Expoziţia internaţională de horticultură

De curînd s-a întrunit la Erfurt (R.D. Germană) Comitetul internaţional de pregătire a primei Expoziţii internaţionale de horticultură a ţărilor socialiste, care se va deschide în acest oraş la 29 aprilie a.c.

La această consfătuire a comitetului, a treia la număr, s-au luat hotărîri definitive în legătură cu toate problemele privitoare la organizarea expoziţiei. Cu acest prilej, directorul Expoziţiei internaţionale de horticultură, Leimann, a prezentat o dare de seamă amănunţită asupra stării lucrărilor pregătitoare. Lucrările de arhitectură şi cele botanice au şi fost în cea mai mare parte executate.

Aşa, de pildă, în sectorul rezervat R.P. Ungare, s-au efectuat toate planurile prevăzute. In sectorul rezervat R.P. Romîne, paralel cu celelalte lucrări, s-au executat plantările de lalele. In sectorul expoziţiei rezervat R. S. Cehoslovace s-au întreprins vaste lucrări de plantare, ca de pildă în grădina cu sol pietros şi în faţa vestibulului teatrului în aer liber.

Vizitînd teritoriul expoziţiei, participanţii la consfătuire au constatat că lucrările prevăzute în diferitele sectoare ale expoziţiei au fost executate la termen.

In cadrul Expoziţiei internaţionale de horticultură se va deschide un mare pavilion al prieteniei între popoare, în ale cărui săli spaţioase ţările participante îşi vor prezenta, pe baza unor materiale din cele mai interesante, realizările, potrivit specificului experienţei lor în domeniul respectiv. Astfel, R.P. Bulgaria va prezenta cele mai bune experienţe în privinţa specializării horticulturii; Uniunea Sovietică va prezenta diferite forme de amenajare a reliefului, cultura viţei de vie etc. Vor fi prezentate de asemenea multe alte aspecte din ţările socialiste, ca de pildă, posibilităţile de instruire, odihna, sportul etc.

Deosebit de interesantă va fi marea sală a mecanizării, aranjată pe tema: „Tehnica modernă — ajutor al omenirii", care va prezenta mecanizarea horticulturii din ţările socialiste. In cadrul expoziţiei de maşini, Uniunea Sovietică va prezenta, printre altele, tractoare pentru terenurile deluroase, speciale pentru lucrările din vii, R.S. Cehoslovacă va prezenta un agregat de irigare, R.P. Ungară — un cultivator pentru livezi etc.

La expoziţia de la Erfurt, care va rămîne deschisă pînă la 15 octombrie 1961, se va desfăşura un vast program cultural, cu participarea celor mai buni artişti. Se vor organiza săptămîni ale republicilor populare, la care vor fi prezentate cultura şi arta ţărilor respective.

Consfătuirea Comitetului internaţional de pregătire a primei Expoziţii internaţionale de horticultură s-a desfăşurat într-o caldă atmosferă de prietenie şi colaborare frăţească.

CONSTRUCŢII DE IRIGAŢII LA SATE

În numeroase raioane săteşti din China se construiesc obiective de irigaţie auxiliare, care vor completa numeroasele construcţii de irigaţie realizate în ultimii ani.

O atenţie deosebită se acordă, de asemenea, consolidării şi lărgirii construcţiilor de irigaţie existente.

În provincia Ţziansi, atenţia este concentrată asupra construirii de canale de derivaţie de la sistemele de canale existente, nivelării acelor loturi de pămînt pe care există movile şi asupra altor lucrări care vor permite folosirea mai bună a construcţiilor de irigaţie existente.

În regiunea autonomă Sinţzian — Uigură ţăranii au hotărît încă toamna trecută să termine construirea reţelei de irigaţie pentru a putea iriga noile pămînturi valorificate înainte de venirea gerurilor.

Pe vasul „Santa Maria" flutură steagul libertăţii

De cîteva zile pe apele întinse ale mărilor şi oceanelor navighează un vas pe catargul căruia a fost ridicat steagul luptei împotriva regimului lui Salazar, dictatorul sîngeros al Portugaliei. E transatlanticul portughez „Santa Maria" cu un deplasament de 20.000 de tone. La 21 ianuarie, ora două noaptea, în timp ce vasul se afla în apele Mării Caraibelor, el a fost capturat de un grup de portughezi, adversari ai dictatorului portughez Salazar, care se îmbarcaseră pe navă în timpul unei escale a acesteia. Insurgenţii, conduşi de Henrique Galvao, fost deputat al parlamentului portughez, au arestat pe căpitanul vasului şi au ordonat echipajului să li se supună. De pe bordul navei ei au adresat mesaje prin care arată că capturarea vasului este primul pas în lupta pentru răsturnarea regimului lui Salazar. „Intenţiile noastre patriotice — se spune într-unul din mesajele căpitanului Henrique Galvao — sînt de a ne elibera ţara înrobită. Cerem ca statele să recunoască actul nostru revoluţionar şi să ne acorde înlesnirile necesare pentru a debarca pe pasageri într-un port neutru fără să pierdem vasul, care trebuie considerat prima parte eliberată a teritoriului nostru". Răsculaţii de pe transatlantic au declarat că aşteaptă ca Organizaţia Naţiunilor Unite să recunoască statutul lor politic ca „răsculaţi care se găsesc în stare de război (cu regimul lui Salazar, n.r.) şi îndeplinesc misiunea ce le-a fost încredinţată de generalul Delgado" fost candidat al opoziţiei la preşedinţia Portugaliei.

Acţiunea curajoasă a exilaţilor portughezi a stîrnit panică în rîndurile clicii dictatoriale de la Lisabona. Intreaga flotă portugheză a fost pusă în stare de alarmă şi au fost luate măsuri grabnice de securitate în toate coloniile portugheze, îndeosebi în Angola sau Capul Verde, spre care insurgenţii anunţaseră iniţial că au de gînd să se îndrepte cu vasul lor. Acţiunilor de urmărire şi capturare a vasului „Santa Maria" li s-au alăturat avioane şi vase militare ale S.U.A., Angliei, Olandei şi altor ţări imperialiste. De la această acţiune nu lipseşte guvernul dictatorului spaniol Franco. Incă o dată se vede deci că cine se aseamănă se adună.

Au oare dreptul statele străine, să se amestece în conflictul dintre insurgenţii de pe „Santa Maria" şi guvernul portughez? Specialiştii în problemele dreptului internaţional declară categoric că nu. „Dreptul internaţional — a declarat zilele trecute prof. E. Korovin, cunoscut specialist sovietic în probleme de drept internaţional, într-o convorbire cu un corespondent al ziarului „Trud" — stabileşte în mod clar că nici un stat străin nu are dreptul ca pe timp de pace să oprească şi, cu atît mai mult, să captureze o navă răsculată aflată sub pavilionul altui stat, cu excepţia cazurilor de banditism pe mare. Răscoala de pe „Santa Maria" nu are nimic comun cu pirateria. Aşa-numita „lege a pavilionului" din dreptul maritim internaţional spune că nava răsculată poate fi urmărită numai de vasele acelei ţări sub pavilionul căreia se află nava".

După cum se vede statele care participă la urmărirea navei „Santa Maria" încalcă în mod grosolan legile internaţionale. Ele iau apărarea unui regim putred şi sîngeros care este urît de moarte de poporul portughez.

Acţiunea luptătorilor de pe „Santa Maria" a produs o puternică impresie în lumea întreagă. In numeroase ţări se aud glasuri care salută cu simpatie pe curajoşii luptători şi aprobă acţiunea lor. Comisia Camerei deputaţilor pentru problemele politicii externe din Venezuela, de pildă, a cerut guvernului ţării să recunoască faptul că pe vasul „Santa Maria" a avut loc o răscoală armată condusă de căpitanul Henrique Galvao şi statutul de parte beligerantă al acestei nave.

In acelaşi timp opinia publică mondială condamnă cu hotărîre poziţia adoptată de guvernele S.U.A., Angliei, Olandei şi celorlalte state care au ordonat urmărirea vasului „Santa Maria" pentru a pune mîna pe răsculaţi şi a sprijini tirania lui Salazar.

Steagul libertăţii care flutură pe catargul vasului „Santa Maria" e un simbol al luptei poporului portughez pentru libertate, împotriva dictaturii sîngeroase a guvernului de la Lisabona. El însufleţeşte pe democraţii portughezi în lupta grea pe care o duc pentru asigurarea libertăţii şi independenţii ţării lor.

Lupta poporului congolez ia un nou avînt

Un fapt rămîne clar pentru orice om cinstit şi anume că poporul congolez va şti şi va putea să-şi apere ţara de colonialişti şi de clica trădătoare. In prezent guvernul legal al Republicii Congo, condus de Patrice Lumumba, îşi exercită controlul asupra a aproximativ jumătate din teritoriul Republicii, iar în provinciile în care slugile colonialiştilor şi-au instaurat teroarea, lupta populaţiei congoleze pentru alungarea trădătorilor Mobutu, Kasavubu, Chombe etc., ia un nou avînt. In regiunea oraşului Manono din nordul provinciei Katanga, unde se află circa 2.000 de soldaţi ai armatei guvernului legal al Republicii Congo, se anunţă mari mişcări de trupe, fapt ce neliniştește pe trădători. O dată cu aceasta, s-au dat lupte nu numai în regiunea oraşului Albertville, dar şi în apropiere de Baudouinville şi în preajma altor localităţi. La Luena, bunăoară, însemnat centru minier din Katanga, a continuat în cursul zilei de 27 ianuarie schimbul de focuri între răsculaţii din tribul Baluba şi jandarmii trădătorului Chombe. Lingă Albertville şi în alte regiuni din Katanga de Nord, ciocnirile dintre trupele lui Chombe şi răsculaţi, continuă. Slăbindu-li-se poziţiile, unităţile de jandarmi asediate la Luena au primit întăriri din Elisabethville. Ca dovadă a loviturilor primite, oamenii marionetelor n-au mai putut asigura menţinerea legăturilor feroviare dintre Elisabethville şi Luena decît în urma intervenţiei directe a trupelor O.N.U. care au escortat toate trenurile. Trupele O.N.U. au mai dat şi alte ajutoare clicii trădătoare. Aceste trupe au creat un cordon în regiunea Kabolo care se află la frontiera cu Katanga de Nord, pentru a zădărnici joncţiunea dintre trupele guvernului legal al lui Lumumba şi garnizoana din Manono. Trădătorul Chombe pregăteşte o ofensivă în direcţia Manono, în care scop achiziţionează în grabă armament. Dar, cu toate cele 50 autocamioane şi două avioane Dakota pe care le-a contractat, marioneta Chombe nu va putea să-şi asigure victoria. Poporul congolez, rămas credincios guvernului său legal condus de Patrice Lumumba, va şti să dea încontinuu lovituri după lovituri trădătorilor.

LUMUMBA ŞI CEILALŢI OAMENI POLITICI CONGOLEZI ARESTAŢI SĂ FIE PUŞI ÎN LIBERTATE

Secretariatul Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor a adresat o telegramă secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld, în care se exprimă indignarea în legătură cu torturile la care sînt supuşi primul ministru Lumumba şi ceilalţi reprezentanţi ai guvernului legal congolez. In numele milioanelor de femei din întreaga lume, F.D.I.F. cere ca Lumumba şi ceilalţi oameni politici congolezi arestaţi să fie puşi imediat în libertate.

Secretariatul F.D.I.F. cere, de asemenea, să se acorde ajutor familiei primului ministru Lumumba.

ÎN SPRIJINUL GOSPODĂRIILOR COLECTIVE (I)

Brigada permanentă de producţie — forma de bază a organizării muncii

(Urmare din pag. 1)

Rezultate bune s-au obţinut, de asemenea, în regiunile Cluj, Iaşi etc.

Constituirea unui mare număr de gospodării noi şi creşterea unităţilor vechi prin înscrierea de noi membri pun în faţa sfaturilor populare regionale şi raionale şi mai ales a organelor agricole sarcini de mare răspundere. Ele au datoria să ajute aceste unităţi ca să-şi organizeze munca, să se pregătească temeinic pentru lucrările agricole, îndeosebi pentru cele de primăvară, să-şi procure de pe acum materialele necesare executării construcţiilor pentru adăpostirea animalelor şi a celuilalt inventar agricol etc.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce şi le-a propus fiecare gospodărie în planurile anuale de producţie şi în bugetele de venituri şi cheltuieli este strîns legată de buna organizare a muncii membrilor. Se pot întocmi planuri foarte bune care să prevadă aplicarea de măsuri agrotehnice înaintate, dar dacă în gospodării munca nu este bine organizată, dacă fiecare brigadă, echipă şi colectivist nu au sarcini concrete în activitatea de producţie, planurile rămîn simple proiecte.

Organizarea muncii şi a procesului de producţie se face ţinîndu-se seama de prevederile statutului model şi de recomandările cuprinse în Hotărîrile Consiliului de Miniştri şi Instrucţiunile Ministerului Agriculturii.

La baza organizării muncii în gospodăriile colective stau următoarele principii: toate lucrările se execută în colectiv prin munca membrilor; fiecare colectivist răspunde pentru munca încredinţată în cadrul colectivului de muncă (brigadă, echipă, fermă de creştere a animalelor etc.) aşa după cum şi întregul colectiv răspunde pentru activitatea sectorului în care lucrează faţă de consiliul de conducere al gospodăriei, faţă de adunarea generală.

Brigada permanentă de producţie este forma de bază a organizării muncii în gospodăria colectivă. **Brigada asigură justa folosire a pămîntului şi a celorlalte mijloace de producţie, uşurează conducerea treburilor obşteşti, întăreşte disciplina în muncă şi dezvoltă spiritul de răspundere pentru calitatea muncii efectuate de fiecare membru.** Brigada permanentă de producţie primeşte suprafeţe de pămînt pe o perioadă lungă, cel puţin pe perioada duratei asolamentului, primeşte animalele de muncă şi inventarul agricol necesar efectuării tuturor lucrărilor, mijloacele de transport, precum şi construcţiile necesare adăpostirii animalelor şi a inventarului agricol. **Mijloacele de producţie se repartizează în aşa fel, ca să se asigure folosirea lor completă şi, pe cît posibil, să se creeze condiţii de muncă asemănătoare fiecărei brigăzi, iar colectiviştii să aibă de muncă aproape tot timpul anului. La gruparea membrilor în brigăzile permanente de producţie e bine să se ţină seama ca fiecare brigadă să aibă oameni de toate vîrstele, femei şi bărbaţi, colectivişti calificaţi şi necalificaţi; fiecare brigadă va dispune astfel de forţa de muncă necesară îndeplinirii tuturor sarcinilor ce îi revin prin planul anual de producţie. În brigăzile specializate (legumicol, zootehnice etc.) este necesar să fie încadraţi colectivişti care au mai multă experienţă în cultura legumelor sau creşterea animalelor etc.**

În gospodăriile agricole colective, îndeosebi în cele noi şi care au crescut mult ca număr de familii şi suprafaţă, este foarte importantă mărimea pe care o au brigăzile. Mărimea trebuie stabilită ţinîndu-se seama de condiţiile concrete şi de nevoile de producţie specifice fiecărei gospodării. Este recomandabil ca numărul membrilor unei brigăzi de cîmp să fie de o sută pînă la 150 de braţe de muncă.

La gruparea membrilor în brigăzile permanente de producţie se va avea în vedere aşezarea lor pe familii, pe uliţe şi cartiere cît şi dorinţa fiecărei familii de a lucra într-o brigadă sau alta. Gruparea membrilor pe brigăzi se face de către consiliul de conducere şi brigadieri care se consultă cu fiecare colectivist. Repartizarea se supune aprobării adunării generale. **Schimbarea membrilor de la o brigadă la alta se face numai cu aprobarea consiliului de conducere şi numai în cazuri bine justificate.** Permanentizarea membilor în brigadă asigură continuitatea în muncă, disciplina muncii, specializarea, întărirea simţului de răspundere pentru calitatea lucrărilor efectuate şi obţinerea producţiei planificate.

În munca de conducere a brigăzii trebuie să fie promovaţi de către consiliul de conducere şi confirmaţi de către adunarea generală acei membri care s-au dovedit bine pregătiţi, cu experienţă în agricultură, capabili să organizeze munca brigăzii şi întregul proces de producţie. Brigadierii se numesc pe o perioadă de cel puţin 2 ani. Este în interesul gospodăriei şi al tuturor membrilor ca brigadierii să aibă o vechime cît mai mare în muncă deoarece astfel capătă experienţă, îşi însuşesc munca de conducere şi organizare a activităţii brigăzii, creşte răspunderea lor faţă de muncă.

În atribuţiile brigadierului intră: organizarea şi conducerea muncii colectiviştilor din brigadă pentru a executa lucrări de bună calitate şi la timp. La repartizarea muncii între membri, brigadierul trebuie să fie călăuzit de ideea folosirii cît mai juste a fiecărui membru din brigadă, ţinînd seama de calificarea, de experienţa şi de forţa lui fizică.

Îndrumarea şi controlul felului cum sînt executate lucrările, cum sînt îngrijite şi întreţinute animalele de muncă şi de producţie şi a inventarului atribuit brigăzii, intră, de asemenea, în sarcina brigadierului, ca de altfel şi sarcina recepţionării lucrărilor executate de colectivişti şi de S.M.T. şi a calculării zilelor-muncă cuvenite colectiviştilor după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Brigadierul nu trebuie să recepţioneze lucrările care nu corespund condiţiilor calitative stabilite; ele vor fi refăcute fără a li se calcula celor răspunzători de aceasta zile-muncă pentru refacerea lor.

Realizarea unei strînse colaborări dintre brigada de producţie a gospodăriei colective şi brigada de tractoare a S.M.T., în scopul **obţinerii producţiilor medii la hectar planificate, precum şi organizarea de consfătuiri cu toţi membrii brigăzii, în care să se analizeze îndeplinirea sarcinilor de producţie, respectarea disciplinei în muncă şi alte probleme importante — stabilindu-se măsurile necesare pentru îmbunătăţirea muncii — sînt şi ele atribuţii de seamă ale brigadierului.**

Animalele de muncă, maşinile şi uneltele agricole, carele, căruţele şi harnaşamentele atribuite brigăzii sînt date în primire de brigadier pe o durată de cel puţin un an unor membri din brigadă (conducători de atelaje) care le îngrijesc şi lucrează cu aceste mijloace. În cele mai multe gospodării colective, uneltele mici (sape, coase, secere, furci etc.), de care au nevoie colectiviştii la muncă, le asigură fiecare şi le păstrează în gospodăria personală. La repartizarea inventarului pe membri, brigadierul trebuie să aibă în vedere ca echipele să dispună pe cît posibil de aceleaşi mijloace de muncă. Evidenţa nominală a membrilor încadraţi în brigadă şi a mijloacelor de producţie, repartizate pe membri, se ţine de brigadier în „carnetul brigadierului". **Fiecare membru semnează de primirea bunurilor de inventar şi răspunde faţă de brigadier de buna lor păstrare. Animalele de muncă, maşinile, uneltele şi mijloacele de transport se află la dispoziţia întregii brigăzi, iar colectiviştii care le au în primire, sînt obligaţi să lucreze cu ele acolo unde sînt repartizaţi de brigadier.**

Colectiviştii care au în primire animale de muncă răspund în timpul zilei de hrănirea, adăparea, curăţenia, starea de sănătate şi folosirea lor raţională. După terminarea lucrului le aduc la grajd.

În timpul campaniilor agricole, cînd din cauza timpului nefavorabil nu se poate lucra, este bine ca brigadierul să numească prin rotaţie un conducător de atelaj, care să răspundă ziua, în grajd, de curăţenia, hrănirea şi adăparea animalelor de muncă din brigadă. Pentru curăţirea şi îngrijirea animalelor de muncă în timpul nopţii, fiecare brigadier numeşte un grăjdar la 12—15 cai sau 15—20 boi de muncă. Dacă numărul animalelor de muncă este mai mic decît norma de deservire arătată, preşedintele gospodăriei colective împreună cu brigadierii pot numi un grăjdar permanent în timpul nopţii pentru îngrijirea animalelor de muncă din două sau mai multe brigăzi.

În activitatea de zi cu zi, brigadierul este obligat să controleze felul cum se păstrează şi se foloseşte inventarul de către membri, iar lunar să facă propuneri consiliului de conducere pentru stimularea celor care îl întreţin bine şi pentru tragerea la răspundere a celor care nu au grijă de avutul obştesc.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"